

Dansk udgave

Retsforskrifter

58. årgang

16. oktober 2015

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1850 af 13. oktober 2015 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 om handel med sælprodukter ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1851 af 15. oktober 2015 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 948/2014 for så vidt angår den kontraktlige oplagringsperiode for og støttebeløbet til privat oplagring af skummetmælkspulver 12
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1852 af 15. oktober 2015 om midlertidig ekstraordinær støtte til privat oplagring af visse oste og om forudfastsættelse af støtten 15
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1853 af 15. oktober 2015 om midlertidig ekstraordinær støtte til landbrugere inden for husdyrsektorerne 25
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1854 af 15. oktober 2015 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 31

AFGØRELSE

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2015/1855 af 13. oktober 2015 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Rådet for Handelsrelaterede Intellectuelle Ejendomsrettigheder og Det Almindelige Råd for Verdenshandelsorganisationen, for så vidt angår anmodningen fra de mindst udviklede medlemslande om forlængelse af overgangsperioden i henhold til artikel 66, stk. 1, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende visse forpligtelser relateret til lægemidler, og om dispensation fra forpligtelserne i henhold til aftalens artikel 70, stk. 8 og 9 33

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

III *Andre retsaktern*

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 321/14/KOL af 10. september 2014 om den 100. ændring af de proceduremæssige og materielle regler på statsstøtteområdet med vedtagelse af nye retningslinjer for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder [2015/1856] 35

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1850**af 13. oktober 2015****om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 om handel med sælprodukter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 af 16. september 2009 om handel med sælprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1007/2009 tillader på visse betingelser omsætning af sælprodukter, der stammer fra inuitsamfundenes og andre oprindelige samfunds jagter. Den tillader også omsætning af sælprodukter, hvor importen af sælprodukter er lejlighedsvis, og hvor de importerede produkter udelukkende består af varer, der er bestemt til rejsendes personlige brug eller til brug for deres familier.
- (2) Kommissionens forordning (EU) nr. 737/2010 ⁽²⁾ fastsætter gennemførelsesbestemmelser for omsætning af sælprodukter, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 1007/2009.
- (3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1775 ⁽³⁾ blev artikel 3 i forordning (EF) nr. 1007/2009 ændret og forordning (EU) nr. 737/2010 ophævet med virkning fra anvendelsesdatoen for nærværende forordning. Det er derfor nødvendigt at fastsætte gennemførelsesforanstaltninger til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1007/2009, som ændret.
- (4) Det bør fastsættes, at enheder, der opfylder visse krav, kan opføres på en liste over anerkendte organer, der udsteder certifikater, som bekræfter overholdelsen af betingelserne for omsætning af sælprodukter.
- (5) Der bør opstilles modeller for certifikater og kopier deraf for at lette forvaltningen og kontrollen af certifikater.
- (6) Der bør fastsættes procedurer for kontrol af certifikater. Sådanne procedurer bør være så enkle og praktiske som muligt, uden at det går ud over kontrolsystemets troværdighed og kohærens.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 31.10.2009, s. 36.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 737/2010 af 10. august 2010 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 om handel med sælprodukter (EUT L 216 af 17.8.2010, s. 1).⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1775 af 6. oktober 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 1007/2009 om handel med sælprodukter og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 737/2010 (EUT L 262 af 7.10.2015, s. 1).

- (7) Det bør være tilladt at anvende elektroniske systemer for at lette udvekslingen af data mellem de kompetente myndigheder, Kommissionen og de anerkendte organer.
- (8) Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning, især behandlingen af personoplysninger indeholdt i certifikater, bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾.
- (9) Eftersom denne forordning fastsætter gennemførelsesbestemmelser til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1007/2009, som ændret ved forordning (EU) 2015/1775, der træder i kraft den 18. oktober 2015, bør den træde i kraft hurtigst muligt.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 ⁽³⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes nærmere bestemmelser for omsætning af sælprodukter og import af sælprodukter, der er bestemt til rejsendes personlige brug eller til brug for deres familier, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 1007/2009.

Artikel 2

Rejsendes personlige brug eller deres familiers brug

1. Sælprodukter til rejsendes eget brug eller til brug for deres familier må kun importeres, hvis et eller flere af følgende krav er opfyldt:
 - a) sælprodukterne skal enten bæres af de rejsende, som beklædning eller i håndbagagen, eller indgå i deres personlige rejsebagage
 - b) sælprodukterne skal indgå i de personlige ejendele tilhørende fysiske personer, der flytter deres sædvanlige bopæl fra et tredjeland til EU
 - c) sælprodukterne skal være erhvervet i et tredjeland af rejsende, der befinder sig på det pågældende sted, og som senere importerer produkterne mod fremlæggelse af følgende dokumenter for toldmyndighederne i den relevante medlemsstat:
 - i) en skriftlig importanmeldelse
 - ii) et dokument, der beviser, at produkterne blev erhvervet i det pågældende tredjeland
2. I forbindelse med stk. 1, litra c), skal den skriftlige anmeldelse og bevisdokumentet påtegnes af toldmyndighederne og gives tilbage til de rejsende. Ved import skal anmeldelsen og bevisdokumentet fremlægges for toldmyndighederne sammen med toldangivelsen for de pågældende produkter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1).

*Artikel 3***Anerkendte organer**

1. For at en enhed kan optages på en liste over anerkendte organer, skal det godtgøre, at det opfylder følgende krav:
 - a) Det skal have status som juridisk person.
 - b) Det skal kunne garantere, at kravene i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1007/2009 er opfyldt.
 - c) Det skal kunne udstede og forvalte samt behandle og arkivere certifikater, jf. artikel 4, stk. 1.
 - d) Det skal kunne varetage sine funktioner på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter.
 - e) Det skal kunne overvåge, om kravene i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1007/2009 er opfyldt.
 - f) Det skal kunne suspendere et certifikat, som omhandlet artikel 4, stk. 1, eller trække det tilbage, hvis kravene i denne forordning ikke er opfyldt, og træffe foranstaltninger til underretning af medlemsstaternes kompetente myndigheder og toldmyndigheder derom.
 - g) Det er underkastet revision, der foretages af en uvildig tredjepart.
 - h) Det er et nationalt eller regionalt organ.
2. For at en enhed kan optages på listen som omhandlet i stk. 1, skal det indsende en ansøgning til Kommissionen med dokumentbeviser for, at det opfylder kravene i stk. 1.
3. Det anerkendte organ skal indsende revisionsrapporter udarbejdet af den uvildige tredjepart, jf. stk. 1, litra g), til Kommissionen ved udløbet af hver rapporteringsperiode.

*Artikel 4***Certifikater**

1. Et anerkendt organ skal efter anmodning, hvis kravene for omsætning, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1007/2009, er opfyldt, udstede et certifikat som vist i modellerne i bilaget til denne forordning.
2. Det anerkendte organ leverer certifikatet til ansøgeren og opbevarer en kopi i tre år til dokumentationsformål.
3. På det tidspunkt, hvor et sælprodukt bringes i omsætning, skal det originale certifikat overdrages sammen med sælproduktet, jf. dog artikel 5, stk. 2. Ansøgeren kan opbevare en kopi af certifikatet.
4. Certifikatreferencen skal anføres på alle efterfølgende fakturaer.
5. Sælprodukter, der ledsages af et certifikat udstedt efter stk. 1, anses for at opfylde kravene i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1007/2009.
6. For at en toldangivelse om et sælprodukts overgang til fri omsætning, jf. artikel 79 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾, kan antages, skal der fremlægges et certifikat udstedt efter stk. 1 i nærværende artikel. Toldmyndighederne opbevarer en kopi af certifikatet i deres arkiv, jf. dog artikel 77, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2913/92.
7. Hvis der er tvivl om, hvorvidt et certifikat udstedt efter stk. 1 er ægte eller korrekt, eller hvis der er behov for yderligere oplysninger, kontakter toldmyndighederne eller andre håndhævelsesmyndigheder en kompetent myndighed, som medlemsstaten har udpeget efter artikel 6. Den kompetente myndighed beslutter, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

*Artikel 5***Certifikaternes format**

1. Certifikaterne, jf. artikel 4, stk. 1, skal være i trykt form eller elektroniske.
2. Ved elektroniske certifikater skal sælproduktet ledsages af en trykt kopi af certifikatet, når produktet bringes i omsætning.
3. Certifikatanvendelsen berører ikke eventuelle andre formaliteter i forbindelse med omsætning.
4. Den kompetente myndighed, der er udpeget efter artikel 6, kan forlange, at certifikatet oversættes til det officielle sprog i den medlemsstat, hvor produktet bringes i omsætning.

*Artikel 6***Kompetente myndigheder**

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder med ansvar for:
 - a) at kontrollere, efter anmodning fra toldmyndighederne, jf. artikel 4, stk. 7, certifikaterne for sælprodukter, der importeres fra tredjelande
 - b) at kontrollere certifikatudstedelsen foretaget af anerkendte organer, der er etableret og aktive i den pågældende medlemsstat
 - c) at opbevare en kopi af certifikater, der er udstedt for sælprodukter, der stammer fra sæljagt i den pågældende medlemsstat.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de kompetente myndigheder udpeget efter stk. 1.
3. Kommissionen offentliggør på sit websted en liste over de kompetente myndigheder udpeget efter stk. 1. Listen ajourføres regelmæssigt.

*Artikel 7***Elektroniske systemer til udveksling og registrering af data**

1. De kompetente myndigheder kan anvende elektroniske systemer til udveksling og registrering af data i certifikaterne.
2. Medlemsstaterne tager hensyn til de i stk. 1 omhandlede elektroniske systemers komplementaritet, kompatibilitet og interoperabilitet.

*Artikel 8***Beskyttelse i forbindelse med behandling af personoplysninger**

Denne forordning berører ikke beskyttelsesniveauet for fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger efter EU-retten og national ret, og den ændrer navnlig ikke de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. Fysiske personer skal med hensyn til behandling af personoplysninger beskyttes, navnlig ved at personoplysninger i certifikater ikke offentliggøres eller videregives.

*Artikel 9***Overgangsbestemmelse**

Certifikater, der udstedes af et anerkendt organ i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 737/2010 før den 18. oktober 2015, gælder fortsat efter den dato.

*Artikel 10***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 18. oktober 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

**DEN EUROPÆISKE UNION — CERTIFIKAT FOR SÆLPRODUKTER, DER STAMMER FRA
INUITSAMFUNDENES OG ANDRE OPRINDELIGE SAMFUNDS JAGTER, TIL OMSÆTNING PÅ
EU'S MARKED I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 3, STK. 1, I FORORDNING (EF)
Nr. 1007/2009 OM HANDEL MED SÆLPRODUKTER**

ORIGINAL	1	1 Udstedende organ Navn Adresse	2 Forbeholdt udstedelseslandet	
		3 Certifikatnummer		
		4 Land, hvor produktet bringes i omsætning		
		5 ISO-kode		
		6 Sælproduktets handelsbetegnelse		
1	7 Videnskabeligt navn		8 HS-position	
	9 Fangstland		10 ISO-kode	
	11 Nettovægt (kg)		12 Antal enheder	
	13 Særlige kendemærker		14 Entydig identifikator	
	15 Det udstedende organs underskrift og stempel Sted og dato		16 Toldmyndighedernes påtegning Toldangivelsens nummer Underskrift og stempel Sted og dato	

**DEN EUROPÆISKE UNION — CERTIFIKAT FOR SÆLPRODUKTER, DER STAMMER FRA
INUITSAMFUNDENES OG ANDRE OPRINDELIGE SAMFUNDS JAGTER, TIL OMSÆTNING PÅ
EU'S MARKED I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 3, STK. 1, I FORORDNING (EF)
Nr. 1007/2009 OM HANDEL MED SÆLPRODUKTER**

KOPI TIL DET UDSTEDENDE ORGAN	2	1 Udstedende organ Navn Adresse	2 Forbeholdt udstedelseslandet	
		3 Certifikatnummer		
		4 Land, hvor produktet bringes i omsætning		
		5 ISO-kode		
		6 Sælproduktets handelsbetegnelse		
	2			
	7 Videnskabeligt navn	8 HS-position		
	9 Fangstland		10 ISO-kode	
	11 Nettovægt (kg)		12 Antal enheder	
	13 Særlige kendemærker		14 Entydig identifikator	
	15 Det udstedende organs underskrift og stempel Sted og dato		16 Toldmyndighedernes påtegning Toldangivelsens nummer Underskrift og stempel Sted og dato	

**DEN EUROPÆISKE UNION — CERTIFIKAT FOR SÆLPRODUKTER, DER STAMMER FRA
INUITSAMFUNDENES OG ANDRE OPRINDELIGE SAMFUNDS JAGTER, TIL OMSÆTNING PÅ
EU'S MARKED I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 3, STK. 1, I FORORDNING (EF)
Nr. 1007/2009 OM HANDEL MED SÆLPRODUKTER**

3	1 Udstedende organ Navn	2 Forbeholdt udstedelseslandet	
	Adresse		
	3 Certifikatnummer		
	4 Land, hvor produktet bringes i omsætning		
	5 ISO-kode		
KOPI TIL TOLDMYNDIGHEDERNE	6 Sælproduktets handelsbetegnelse		
	3		
	7 Videnskabeligt navn	8 HS-position	
	9 Fangstland		10 ISO-kode
11 Nettovægt (kg)		12 Antal enheder	
13 Særlige kendemærker		14 Entydig identifikator	
15 Det udstedende organs underskrift og stempel		16 Toldmyndighedernes påtegning	
Sted og dato		Toldangivelsens nummer	
		Underskrift og stempel	
		Sted og dato	

**DEN EUROPÆISKE UNION — CERTIFIKAT FOR SÆLPRODUKTER, DER STAMMER FRA
INUITSAMFUNDENES OG ANDRE OPRINDELIGE SAMFUNDS JAGTER, TIL OMSÆTNING PÅ
EU'S MARKED I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 3, STK. 1, I FORORDNING (EF)
Nr. 1007/2009 OM HANDEL MED SÆLPRODUKTER**

KOPI TIL DEN KOMPETENTE MYNDIGHED	4	1 Udstedende organ Navn Adresse	2 Forbeholdt udstedelseslandet	
		3 Certifikatnummer		
		4 Land, hvor produktet bringes i omsætning		
		5 ISO-kode		
		6 Sælproduktets handelsbetegnelse		
4				
	7 Videnskabeligt navn	8 HS-position		
	9 Fangstland		10 ISO-kode	
	11 Nettovægt (kg)		12 Antal enheder	
	13 Særlige kendemærker		14 Entydig identifikator	
	15 Det udstedende organs underskrift og stempel Sted og dato		16 Toldmyndighedernes påtegning Toldangivelsens nummer Underskrift og stempel Sted og dato	

**DEN EUROPÆISKE UNION — CERTIFIKAT FOR SÆLPRODUKTER, DER STAMMER FRA
INUITSAMFUNDENES OG ANDRE OPRINDELIGE SAMFUNDS JAGTER, TIL OMSÆTNING PÅ
EU'S MARKED I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 3, STK. 1, I FORORDNING (EF)
Nr. 1007/2009 OM HANDEL MED SÆLPRODUKTER**

5	1 Udstedende organ Navn	2 Forbeholdt udstedelseslandet	
	Adresse		
	3 Certifikatnummer		
	4 Land, hvor produktet bringes i omsætning		
	5 ISO-kode	6 Sælproduktets handelsbetegnelse	
5	7 Videnskabeligt navn	8 HS-position	
9 Fangstland	10 ISO-kode		
11 Nettovægt (kg)	12 Antal enheder		
13 Særlige kendemærker	14 Entydig identifikator		
15 Det udstedende organs underskrift og stempel Sted og dato	16 Toldmyndighedernes påtegning Toldangivelsens nummer Underskrift og stempel Sted og dato		

Vejledende bemærkninger**Generelt:**

Udfyldes med blokbogstaver

Rubrik 1	Udstedende organ	Angiv navn og adresse på det anerkendte organ, der udsteder attesten.
Rubrik 2	Forbeholdt udstedelseslandet	Denne rubrik er forbeholdt udstedelseslandet.
Rubrik 3	Certifikatnummer	Angiv certifikatets udstedelsesnummer.
Rubrik 4	Land, hvor produktet bringes i omsætning	Angiv, i hvilket land sælproduktet forventes bragt i omsætning første gang i EU.
Rubrik 5	ISO-kode	Angiv ISO-landekoden på to bogstaver for det land, der er anført i rubrik 4.
Rubrik 6	Handelsbetegnelse	Angiv sælproduktets eller sælprodukternes handelsbetegnelse. Betegnelsen skal stemme overens med angivelsen i rubrik 7.
Rubrik 7	Videnskabeligt navn	Angiv det videnskabelige navn på de særlarter, der indgår i produktet. Hvis der indgår mere end én art i et sammensat produkt, anføres de enkelte arter på hver sin linje.
Rubrik 8	HS-position	Angiv fire- eller sekscifret varekode efter det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklaturesystem.
Rubrik 9	Fangstland	Angiv, i hvilket land de sæler, der indgår i produktet, blev fanget i naturen.
Rubrik 10	ISO-kode	Angiv ISO-landekoden på to bogstaver for det land, der er anført i rubrik 9.
Rubrik 11	Nettovægt	Angiv samlet vægt i kg. Den defineres som sælprodukternes nettovægt uden umiddelbar emballage eller eventuel anden emballage bortset fra klodser, afstandsstykker, mærkater osv.
Rubrik 12	Antal enheder	Angiv antal enheder, hvis det er relevant.
Rubrik 13	Særlige kendemærker	Hvis det er relevant, angiv eventuelle særlige mærker, f.eks. partinummer, fragtbrevsnummer eller konnossementsnummer.
Rubrik 14	Entydig identifikator	Angiv eventuelle sporbarhedsidentifikatorer på produktet.
Rubrik 15	Det udstedende anerkendte organs underskrift og stempel	Rubrikken underskrives af den bemyndigede embedsmand, med angivelse af sted og dato, og stemples med det udstedende anerkendte organs officielle stempel.
Rubrik 16	Toldmyndighedernes påtegning	Toldmyndigheden anfører toldangivelsens nummer og tilføjer dets underskrift og stempel.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1851**af 15. oktober 2015****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 948/2014 for så vidt angår den kontraktlige oplagingsperiode for og støttebeløbet til privat oplagring af skummetmælkspulver**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 2, artikel 20, litra c), l) og m), og artikel 223, stk. 3, litra c),

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 af 16. december 2013 om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter ⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 948/2014 ⁽³⁾ åbnedes for privat oplagring af skummetmælkspulver som følge af den særligt vanskelige markedssituation, som navnlig skyldes Ruslands forbud mod import af mejeriprodukter fra EU til Rusland.
- (2) Som følge af et yderligere fald i priserne på skummetmælkspulver blev den private oplagingsordning forlænget indtil den 28. februar 2015 ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1337/2014 ⁽⁴⁾, indtil den 30. september 2015 ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/303 ⁽⁵⁾ og indtil den 29. februar 2016 ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1548 ⁽⁶⁾.
- (3) Eftersom priserne på skummetmælkspulver stadig er faldende på grund af et betydeligt overudbud af mælk på det indre marked og en fortsat begrænset global efterspørgsel, bør der træffes yderligere foranstaltninger med henblik på at tilskynde aktørerne til at oplagre større mængder for at lette presset på markedet, og der bør derfor ydes et højere støttebeløb, hvis produkterne oplagres i en længere kontraktlig periode.
- (4) For at give aktørerne større fleksibilitet til at reagere på fremtidige markedssignaler, bør det være tilladt at frigive sådanne produkter fra oplagring til en nedsat støttesats efter oplagring i mindst ni måneder.
- (5) Under hensyntagen til den forlængede kontraktlige oplagingsperiode bør det forskud, der er omhandlet i artikel 31 i Kommissionens forordning (EF) nr. 826/2008 ⁽⁷⁾, tilpasses.
- (6) I overensstemmelse med artikel 35, stk. 3, i forordning (EF) nr. 826/2008 og for nøje at følge anvendelsen af foranstaltningen er det hensigtsmæssigt at præcisere fristen for fremsendelse af de meddelelser, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1, litra a), i nævnte forordning.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 346 af 20.12.2013, s. 12.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 948/2014 af 4. september 2014 om åbning for privat oplagring af skummetmælkspulver og forudfastsættelse af støttebeløbet (EUT L 265 af 5.9.2014, s. 18).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1337/2014 af 16. december 2014 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 947/2014 og (EU) nr. 948/2014 for så vidt angår sidste frist for indgivelse af ansøgninger om støtte til privat oplagring af smør og skummetmælkspulver (EUT L 360 af 17.12.2014, s. 15).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/303 af 25. februar 2015 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 947/2014 og (EU) nr. 948/2014 for så vidt angår sidste frist for indgivelse af ansøgninger om støtte til privat oplagring af smør og skummetmælkspulver (EUT L 55 af 26.2.2015, s. 4).

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1548 af 17. september 2015 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 947/2014 og (EU) nr. 948/2014 for så vidt angår sidste frist for indgivelse af ansøgninger om støtte til privat oplagring af smør og skummetmælkspulver (EUT L 242 af 18.9.2015, s. 26).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 826/2008 af 20. august 2008 om fælles bestemmelser for støtte til privat oplagring af bestemte landbrugsprodukter (EUT L 223 af 21.8.2008, s. 3).

- (7) Hvis foranstaltningen i denne forordning skal få omgående virkning på markedet og bidrage til at stabilisere priserne, bør den træde i kraft dagen efter offentliggørelsen.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 948/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Støtten til produkterne i artikel 1 fastsættes som følger:

a) hvis den kontraktlige oplagingsperiode er på mellem 90 og 210 dage, udgør støtten:

- 1) 8,86 EUR pr. oplagret ton for de faste oplagingsomkostninger
- 2) 0,16 EUR pr. ton pr. dag i den kontraktlige oplagingsperiode

b) hvis den kontraktlige oplagingsperiode er på 365 dage, udgør støtten:

- 1) 8,86 EUR pr. oplagret ton for de faste oplagingsomkostninger
- 2) 0,36 EUR pr. ton pr. dag i den kontraktlige oplagingsperiode.

Uanset artikel 34, stk. 6, i forordning (EF) nr. 826/2008 nedsættes støttebeløbet dog med 10 %, hvis den kontraktlige mængde kan udlagres efter en oplagingsperiode på mindst 270 dage.

2. Ansøgninger er kun gyldige, hvis de indeholder en angivelse af, hvilken støttesats der ansøges om.

Kontrakter, der er indgået i henhold til nærværende forordning for en oplagingsperiode på mellem 90 og 210 dage, kan ikke ændres til kontrakter i henhold til stk. 1, første afsnit, litra b).

3. Den kontraktlige oplagingsperiode udløber dagen før udlagringen.»

2) Som artikel 4a indsættes:

»Artikel 4a

Uanset artikel 31, stk. 2, i forordning (EF) nr. 826/2008 må forskuddet for kontrakter i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra b), i nærværende forordning ikke være større end den støtte, der svarer til en oplagingsperiode på 270 dage.»

3) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om følgende:

- a) senest hver tirsdag om de mængder, som der er indgået kontrakter for i den foregående uge, idet de mængder, der er omhandlet i henholdsvis artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra a) og b), meddeles separat, og om de mængder produkter, som der er ansøgt om indgåelse af kontrakter for, jf. artikel 35, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 826/2008
- b) senest ved månedens udgang for den foregående måned oplysninger om lagrene, jf. artikel 35, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 826/2008.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/1852**af 15. oktober 2015****om midlertidig ekstraordinær støtte til privat oplagring af visse oste og om forudfastsættelse af støtten**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 219, stk. 1, sammenholdt med artikel 228, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den globale efterspørgsel efter mælk og mejeriprodukter var generelt kraftigt faldende i 2014 og i første halvår af 2015, ikke mindst som følge af en nedgang i importen i Kina, verdens største importør af mejeriprodukter.
- (2) Priserne på mejeriprodukter har været under pres som følge af øget udbud, både i Unionen og i de vigtigste mælkeproducerende regioner i verden.
- (3) Desuden meddelte den russiske regering den 25. juni 2015, at forbuddet mod import af landbrugsprodukter og fødevarer med oprindelse i Unionen ville blive forlænget med endnu et år indtil den 6. august 2016.
- (4) Mejerisektoren er derfor ramt af markedsforstyrrelser som følge af stor uligevægt mellem udbud og efterspørgsel.
- (5) Som følge heraf er priserne på rå mælk og mejeriprodukter i Unionen faldet yderligere, og denne nedadgående tendens vil sandsynligvis fortsætte og nå uholdbare niveauer for mange landbrugere, som står over for likviditetsproblemer og befinder sig i finansielle vanskeligheder. Gennemsnitspriserne i Unionen på de vigtigste oste faldt med 17 % i 2015.
- (6) De markedsinterventionsforanstaltninger, som forordning (EU) nr. 1308/2013 stiller til rådighed, forekommer ikke tilstrækkelige i den situation, der nu er indtrådt, eftersom de omfatter andre produkter såsom smør og skummetmælkspulver eller kun omfatter oste med en geografisk betegnelse.
- (7) Truslen om alvorlig uligevægt på ostemarkedet kan mindskes eller elimineres ved oplagring. Derfor bør der ydes støtte til privat oplagring af ost, og støttebeløbet bør fastsættes på forhånd.
- (8) Der bør fastsættes et loft for, hvor store mængder, ordningen skal omfatte, og hvordan den samlede mængde skal fordeles på medlemsstaterne på grundlag af deres osteproduktion.
- (9) Ifølge artikel 17 i forordning (EU) nr. 1308/2013 kan der kun ydes støtte til privat oplagring af oste, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽²⁾. Imidlertid udgør oste med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse kun en lille andel af Unionens samlede osteproduktion. For at opnå en effektiv gennemførelse og administration bør der oprettes en enkelt støtteordning for privat oplagring af alle ostetyper.
- (10) Ost, som ikke er egnet til oplagring, bør derfor ikke være omfattet af ordningen.
- (11) For at lette forvaltning og kontrol bør det være en generel regel, at der kun ydes støtte til privat oplagring til erhvervsdrivende, der er etableret og momsregistreret i Unionen.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

- (12) Med henblik på behørig overvågning af ordningen bør det i forordningen angives nærmere, hvilke oplysninger, der kræves, for at indgå en oplagringskontrakt, og hvilke forpligtelser kontrahenterne har.
- (13) For at gøre ordningen mere effektiv bør der fastsættes en minimumsmængde for hver kontrakt og forpligtelser for kontrahenten, især når det gælder forpligtelser, der sætter den myndighed, der skal foretage oplagringskontrollen, i stand til at inspicere oplagringsforholdene effektivt.
- (14) Oplagring af den kontraktlige mængde i den kontraktlige oplagringsperiode er et af de krav, der skal opfyldes, for at der kan ydes støtte til privat oplagring. Af hensyn til handelspraksis og af praktiske hensyn bør der indrømmes en tolerance for den mængde, der ydes støtte til.
- (15) For at sikre at ansøgningerne er seriøse, og at foranstaltningen får den ønskede effekt på markedet, er en sikkerhedsstillelse påkrævet. Derfor bør der vedtages bestemmelser om stillelse, frigivelse og fortabelse af den sikkerhed, der stilles.
- (16) For at sikre at oplagringen forvaltes korrekt, bør der vedtages bestemmelser om nedsættelse af den støtte, der skal udbetales, hvis den mængde, som oplagres i den kontraktlige oplagringsperiode, er mindre end den kontraktlige mængde.
- (17) Støttebeløbet bør fastsættes på grundlag af oplagringsomkostningerne og/eller andre relevante markedselementer. Der bør fastsættes en støtte for de faste omkostninger ved ind- og udlagring af de pågældende produkter og en støtte pr. oplagringsdag til køle-/fryselageromkostninger og finansieringsomkostninger.
- (18) Det bør angives, hvilke betingelser, der gælder for betaling af forskud, justering af støtten i tilfælde, hvor den kontraktlige mængde ikke overholdes fuldt ud, kontrol af støtteberettigelsen og eventuelle sanktioner samt de oplysninger, som medlemsstaterne skal meddele Kommissionen.
- (19) Eftersom foranstaltningen muligvis ikke anvendes i fuldt omfang af alle medlemsstater, bør det fastsættes, at der kan gennemføres en omfordeling af mængder, når foranstaltningen har været anvendt i tre måneder. Kommissionen bør i givet fald bemyndiges til at vedtage en gennemførelsesretsakt til fastlæggelse af omfordelingen af uudnyttede mængder pr. medlemsstat og den nye frist for indgivelse af ansøgninger.
- (20) Der bør også fastsættes bestemmelser om dokumentation og regnskabsføring samt kontrollens hyppighed og art —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes bestemmelser om midlertidig ekstraordinær støtte til privat oplagring af oste under KN-kode 0406, undtagen oste, der ikke er egnet til videre oplagring efter den modningsperiode, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

Den maksimale produktmængde pr. medlemsstat, som kan komme i betragtning til denne midlertidige ordning, er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved »medlemsstaternes ansvarlige myndigheder« de myndigheder eller organer, som medlemsstaterne har godkendt som betalingsorganer, og som opfylder betingelserne i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

Artikel 3

Støtteberettigede produkter

1. For at være berettiget til støtte til privat oplagring som omhandlet i artikel 1 (herefter »støtte«) skal osten være af sund og sædvanlig handelskvalitet, have oprindelse i Unionen og på oplagringskontraktens første dag mindst have en alder, der svarer til den modningsperiode, der er fastsat i produktspecifikationen for oste, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse inden for rammerne af forordning (EU) nr. 1151/2012 og til den normale modningsperiode, som er fastsat af medlemsstaterne for de øvrige oste.
2. Osten skal opfylde følgende krav:
 - a) hvert parti skal veje mindst 0,5 ton
 - b) osten skal, eventuelt i kodeform, være mærket med en angivelse, der ikke kan fjernes, af, hvilken virksomhed der har fremstillet den, og på hvilken dato den er fremstillet
 - c) den skal være mærket med indlagringsdatoen
 - d) den må ikke tidligere have været omfattet af en kontrakt om oplagringsstøtte
 - e) den skal lagres i den medlemsstat, hvor osten fremstilles.
3. Medlemsstaterne kan se bort fra kravet om, at indlagringsdatoen, jf. stk. 2, litra c), skal angives på osten, hvis den lageransvarlige forpligter sig til at føre et register, hvori oplysningerne i stk. 2, litra b), indføres på indlagringsdatoen.

Artikel 4

Støtteansøgninger

1. En erhvervsdrivende, der ønsker støtte, skal indgive en ansøgning til de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor produkterne er oplagret.
2. Erhvervsdrivende, der ansøger om støtte, skal være etableret og momsregistreret i Unionen.
3. Der kan indgives støtteansøgninger fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Sidste frist for indsendelse af ansøgninger er den 15. januar 2016.
4. Støtteansøgningerne skal vedrøre produkter, der er fuldstændigt indlagret.
5. Ansøgningerne indgives efter den metode, som den pågældende medlemsstat stiller til rådighed for de erhvervsdrivende.

Medlemsstaternes ansvarlige myndigheder kan kræve, at elektroniske ansøgninger ledsages af en avanceret elektronisk signatur, jf. artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF ⁽¹⁾, eller af en elektronisk signatur, der giver de samme garantier med hensyn til de funktioner, der tilskrives en signatur, i og med at de samme regler og betingelser for elektroniske og digitaliserede dokumenter finder anvendelse som dem, der er fastsat i Kommissionens afgørelse 2004/563/EF, Euratom ⁽²⁾ og dens gennemførelsesbestemmelser.

6. En ansøgning kommer kun i betragtning, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den indeholder en henvisning til denne forordning
 - b) den indeholder ansøgerens navn, adresse og momsregistreringsnummer
 - c) produktet og dets sekscifrede KN-kode er angivet
 - d) produktmængden på tidspunktet for ansøgningen er angivet

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2004/563/EF, Euratom af 7. juli 2004 om ændring af dens forretningsorden (EUT L 251 af 27.7.2004, s. 9).

- e) oplagringsstedets navn og adresse, partiets oplagringsnummer og fabrikkens godkendelsesnummer er angivet
 - f) den ikke omfatter yderligere betingelser stillet af ansøgeren udover dem, der er fastsat i denne forordning
 - g) den er affattet på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives
 - h) ansøgeren har stillet det relevante betalingsorgan en sikkerhed svarende til 20 EUR pr. ton i henhold til kapitel IV, afdeling 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 ⁽¹⁾.
7. En ansøgning, der er indgivet, kan ikke ændres.

Artikel 5

Fortabelse og frigivelse af sikkerhed

1. Den sikkerhed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, litra h), fortabes, hvis:
 - a) en ansøgning om kontrakt trækkes tilbage
 - b) den mængde, som fastslås ved den kontrol, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, er mindre end 95 % af mængden i den ansøgning, som er omhandlet i artikel 4, stk. 6, litra d). I et sådan tilfælde indgås ingen kontrakt
 - c) mindre end 95 % af den kontraktlige mængde indlagres og oplagres i den kontraktlige oplagringsperiode for kontrahentens risiko som omhandlet i artikel 6 og på de betingelser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a).
2. Sikkerhedsstillelsen frigives straks, hvis ansøgningerne om kontrakt ikke godtages.
3. Sikkerhedsstillelsen frigives for de mængder, som de kontraktlige forpligtelser er opfyldt for.

Artikel 6

Indgåelse af kontrakter

1. Der indgås kontrakter mellem den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, på hvis område produkterne er oplagret, og ansøgeren, i det følgende benævnt »kontrahenten«.
2. Kontrakterne indgås senest 30 dage efter modtagelsen af de oplysninger, der er henvist til i artikel 4, stk. 6, litra e), eventuelt under forudsætning af at det efterfølgende bekræftes, at produkterne er støtteberettigede, jf. artikel 16, stk. 2, andet afsnit. Bekræftes det ikke, at produkterne er støtteberettigede, betragtes kontrakten som ugyldig.

Artikel 7

Kontrahentens forpligtelser

1. Kontrakten skal mindst forpligte kontrahenten til:
 - a) at indlagre og oplagre den kontraktlige mængde i den kontraktlige oplagringsperiode for egen regning og risiko under forhold, der sikrer, at produktets egenskaber opretholdes, uden at udskifte de oplagrede produkter eller flytte dem til et andet lager. Dog kan den ansvarlige myndighed tillade, at de oplagrede produkter flyttes, hvis kontrahenten forelægger en begrundet anmodning
 - b) at opbevare de indvejningsdokumenter, der blev udfærdiget ved indlagringen

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 18).

- c) at gøre det muligt for den ansvarlige myndighed til enhver tid at kontrollere, at alle kontraktens forpligtelser overholdes
- d) at gøre det let at få adgang til de oplagrede produkter og identificere dem individuelt: hver særskilt oplagret enhed skal mærkes således, at indlagringsdatoen, kontraktnummeret, produktbeskrivelsen og vægten fremgår. Medlemsstaterne kan dog fravige kravet om mærkning med kontraktnummeret, hvis lagerholderen forpligter sig til at anføre kontraktnummeret i det register, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3.

2. For hver kontrakt stiller kontrahenten al dokumentation til rådighed for kontrolmyndigheden med henblik på kontrol, således at især følgende oplysninger om de privat oplagrede produkter kan verificeres:

- a) det godkendelsesnummer, der identificerer virksomheden og produktionsmedlemsstaten
- b) produkternes oprindelse og fremstillingsdato
- c) indlagringsdatoen
- d) vægten og antallet af emballerede enheder
- e) den fysiske tilstedeværelse på lageret og lagerets adresse
- f) den forventede dato for den kontraktlige oplagringsperiodes afslutning suppleret med den faktiske udlagringsdato.

3. Kontrahenten eller eventuelt den ansvarlige for driften af lageret fører et lagerregnskab, der skal forefindes på lageret, og som for hvert kontraktnummer omfatter følgende oplysninger:

- a) identifikation af de privat oplagrede produkter pr. parti
- b) indlagrings- og udlagringsdatoen
- c) den angivne mængde pr. oplagret parti
- d) produkternes placering på lageret.

Artikel 8

Kontraktlig oplagringsperiode

1. Den kontraktlige oplagringsperiode begynder dagen efter, at de ansvarlige myndigheder har modtaget de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, litra e).
2. Den kontraktlige oplagringsperiode udløber dagen før udlagringen.
3. Der kan kun ydes støtte, hvis den kontraktlige oplagringsperiode er på mellem 60 og 210 dage.

Artikel 9

Udlagring

1. Udlagringen kan påbegyndes dagen efter den kontraktlige oplagringsperiodes sidste dag.
2. Udlagringen skal omfatte hele lagerpartier eller, hvis de ansvarlige myndigheder tillader det, mindre mængder. I det tilfælde, der er nævnt i artikel 16, stk. 5, litra a), kan udlagringen dog kun omfatte en forseglet mængde.
3. Kontrahenterne giver, før de agter at begynde at udlagre produkterne, de ansvarlige myndigheder meddelelse herom i henhold til artikel 16, stk. 6.
4. Hvis kravet i stk. 3 ikke overholdes, men de ansvarlige myndigheder senest 30 dage efter udlagringen er blevet overbevist om, at der er blevet fremlagt tilstrækkeligt bevis for udlagringsdatoen og de berørte mængder, nedsættes støtten med 15 %, og den udbetales kun for den periode, i hvilken produktet har været kontraktligt oplagret ifølge fyldestgørende dokumentation, som kontrahenten forelægger de ansvarlige myndigheder.

5. Hvis kravet i stk. 3 ikke overholdes, og de ansvarlige myndigheder ikke senest 30 dage efter udlagringen er blevet overbevist om, at der er blevet fremlagt tilstrækkeligt bevis for udlagringsdatoen og de pågældende mængder, udbetales der ingen støtte i forbindelse med den pågældende kontrakt, og hele sikkerhedsstillelsen fortabes i givet fald for den pågældende kontrakt.

Artikel 10

Støttebeløb

Støtten fastsættes til:

- 15,57 EUR pr. oplagret ton for de faste oplagringsomkostninger
- 0,40 EUR pr. ton pr. dag i den kontraktlige oplagringsperiode.

Artikel 11

Forskud på støtten

1. Efter 60 dages oplagring kan der på kontrahentens anmodning udbetales et enkelt forskud på støtten, forudsat at kontrahenten stiller en sikkerhed, som svarer til forskuddet plus 10 %.
2. Forskuddet må ikke være større end den støtte, der svarer til en oplagringsperiode på 90 dage. Sikkerhedsstillelsen i stk. 1 frigives, så snart resten af støtten er udbetalt.

Artikel 12

Udbetaling af støtte

1. Støtten eller resten af støtten, hvis der er udbetalt et forskud i henhold til artikel 11, udbetales på grundlag af en betalingsanmodning, som kontrahenten indgiver senest tre måneder efter den kontraktlige oplagringsperiodes udløb.
2. Har bevisdokumenterne ikke kunnet fremlægges inden for fristen på tre måneder, selv om kontrahenten har bestræbt sig på at fremskaffe dem i tide, kan fristen forlænges med i alt højst tre måneder.
3. Støtten eller resten af støtten udbetales senest 120 dage efter, at anmodningen om udbetaling af støtten er indgivet, hvis de kontraktlige forpligtelser er overholdt, og den endelige kontrol er gennemført. Er der iværksat en administrativ undersøgelse, finder der dog ingen udbetaling sted, før retten til støtte er anerkendt.
4. Medmindre der er tale om force majeure, udbetales der støtte for den faktisk oplagrede mængde, hvis den mængde, der faktisk er oplagret i løbet af den kontraktlige oplagringsperiode, er mindre end den kontraktlige mængde, men mindst 95 % af denne mængde. Finder den ansvarlige myndighed, at kontrahenten har handlet forsætligt eller uagtsomt, kan den dog beslutte at nedsætte støtten yderligere eller at undlade at udbetale støtte.
5. Hvis den faktisk oplagrede mængde i den kontraktlige oplagringsperiode er mindre end den procentdel, der er nævnt i stk. 4, men ikke under 80 % af den kontraktlige mængde, halveres støtten til den faktisk oplagrede mængde, medmindre der er tale om force majeure. Finder den ansvarlige myndighed, at kontrahenten har handlet forsætligt eller uagtsomt, kan den dog beslutte at nedsætte støtten yderligere eller at undlade at udbetale støtte.
6. Medmindre der er tale om force majeure, ydes der ingen støtte, hvis den faktisk oplagrede mængde i den kontraktlige oplagringsperiode er mindre end 80 % af den kontraktlige mængde.
7. Hvis der ved kontrol under oplagringen eller i forbindelse med udlagringen konstateres mangelfulde produkter, ydes der ingen støtte for de pågældende mængder. Den resterende del af lagerpartiet, som stadig er støtteberettiget, må ikke udgøre mindre end den minimumsmængde, der er fastlagt i artikel 3, stk. 2. Samme regel gælder, hvis en del af et parti udlagres af denne årsag, inden minimumsoplagringsperioden udløber.

Mangelfulde produkter medtages ikke i beregningen af den faktisk oplagrede mængde, jf. stk. 4, 5 og 6.

*Artikel 13***Meddelelser**

1. Medlemsstaterne giver senest hver tirsdag Kommissionen meddelelse om, hvor store mængder der ugen før er indgået kontrakter om, og hvor store produktmængder der ugen før er indgivet støtteansøgninger for.
2. Medlemsstaterne giver senest ved udgangen af hver måned Kommissionen meddelelse om for den foregående måned:
 - a) hvor store produktmængder, der er indlagret og udlagret i den pågældende måned
 - b) hvor store produktmængder, der er oplagret ved udgangen af den pågældende måned
 - c) hvor store produktmængder, den kontraktlige oplagringsperiode er udløbet for.
3. Meddelelserne i stk. 1 og 2 sendes til Kommissionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 ⁽¹⁾.

*Artikel 14***Foranstaltninger til sikring af, at den maksimale mængde ikke overskrides**

Medlemsstaterne sikrer, at et system, som er baseret på objektive og ikkediskriminerende kriterier er på plads, således at de maksimale mængder pr. medlemsstat således som anført i bilaget ikke overskrides.

*Artikel 15***Foranstaltninger for uudnyttede mængder**

Eventuelt resterende uudnyttede tildelinger efter den 15. januar 2016 stilles til rådighed for medlemsstaterne, som senest den 31. december 2015 meddeler Kommissionen, at de i større omfang ønsker at gøre brug af støtteordningen for privat oplagring. Tildelingen pr. medlemsstat, som skal foregå under hensyn til de mængder, medlemsstaterne har ansøgt om indtil den 15. januar 2016, og perioden for indgivelse af ansøgninger fastsættes ved en gennemførelsesretsakt, der vedtages uden anvendelse af undersøgelsesproceduren som omhandlet i artikel 229, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1308/2013.

*Artikel 16***Kontrol**

1. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at forordningen overholdes. Til disse foranstaltninger hører komplet administrativ kontrol af støtteansøgninger, suppleret med kontrol på stedet, jf. stk. 2 til 9.

2. Kontrolmyndigheden kontrollerer de produkter, der indlagres, senest 30 dage efter, at de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, litra e), er modtaget.

For at sikre at de oplagrede produkter er støtteberettigede, foretages der fysisk kontrol af en repræsentativ prøve på mindst 5 % af de indlagrede mængder, så det med hensyn til bl.a. produkternes vægt, identifikation og art sikres, at lagerpartierne svarer til oplysningerne i ansøgningen om indgåelse af kontrakt, jf. dog stk. 5, første afsnit, litra a).

Produkternes vægt som fastsat ved kontraktperiodens start lægges til grund for fastsættelsen af støttens udbetaling. Der udbetales dog ikke støtte for en mængde, som er større end den, der ansøges om, jf. artikel 4, stk. 6, litra d).

3. Når medlemsstaten kan forelægge behørigt underbyggede begrundelser, kan den frist på 30 dage, der er fastsat i stk. 2, forlænges med 15 dage.

4. Fremgår det af kontrollen, at de oplagrede produkter ikke er i overensstemmelse med de kriterier for støtteberettigelse, som er fastlagt i artikel 3 og omhandlet i artikel 4, stk. 6, litra c), fortabes den sikkerhed, som er omhandlet i artikel 4, stk. 6, litra h).

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 af 31. august 2009 om gennemførelsesbestemmelser for medlemsstaternes formidling til Kommissionen af oplysninger og dokumenter som led i gennemførelsen af de fælles markedsordninger, ordningen med direkte betalinger, fremme af landbrugsprodukter og ordningerne for fjernområderne og øerne i Det Ægæiske Hav (EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3).

5. Kontrolmyndigheden:

- a) forseglер produkterne for hver kontrakt, lagerparti eller en mindre mængde i forbindelse med den kontrol, der er omhandlet i stk. 2 eller
- b) foretager uanmeldt kontrol for at sikre, at den kontraktlige mængde findes på oplagringsstedet.

Kontrollen i første afsnit, litra b), skal omfatte mindst 10 % af den samlede kontraktmængde, og kontrolprøven skal være repræsentativ. Kontrollen skal omfatte undersøgelse af lagerregnskab, jf. artikel 7, stk. 3, og bilag i form af veje- og leveringssedler, verificering af, at produkterne er til stede på lageret og undersøgelse af produkternes art og identifikation svarende til mindst 5 % af den mængde, som er genstand for uanmeldt kontrol.

6. Ved den kontraktlige oplagringsperiodes udløb tager kontrolmyndigheden stikprøver for mindst halvdelen af kontrakterne for at verificere de oplagrede produkters vægt og identitet. Med henblik på denne kontrol underretter kontrahenten det ansvarlige organ om, hvilke lagerpartier det drejer sig om, mindst fem arbejdsdage før:

- a) perioden for kontraktlig oplagring udløber, eller
- b) udlagringen påbegyndes, hvis produkterne udlagres, før den maksimale kontraktlige oplagringsperiode udløber.

Medlemsstaterne kan acceptere en kortere frist end fem arbejdsdage.

7. Ved kontrol af produkternes vægt under og ved afslutningen af den kontraktlige oplagring med henblik på verificering af, at produkterne er til stede på lageret, kan eventuelle naturlige vægttab ikke medføre nedsættelse af støtten og fortabelse af den stillede sikkerhed.

8. Hvis stk. 5, litra a), finder anvendelse, kontrolleres det ved den kontraktlige oplagringsperiodes udløb, at produkterne er forseglet, og at forseglingen ikke er brudt. Forseglings- og håndteringsomkostningerne afholdes af kontrahenten.

9. Stikprøver til kontrol af produkternes kvalitet og sammensætning udtages af kontrolmyndighedens ansatte eller under deres tilstedeværelse.

Disses tilstedeværelse er også påkrævet ved fysisk kontrol eller verifikation af vægt under vejningen.

Med henblik på at etablere et revisionsspor skal lagerregnskabet og alle bilag og dokumenter, som disse ansatte kontrollerer, stemples eller paraferes under kontrolbesøget. Ved kontrol af elektroniske regnskaber printes en kopi, som opbevares i kontroldossieret.

Artikel 17

Kontrolrapport

1. Kontrolmyndigheden udarbejder en kontrolrapport om hvert kontrolbesøg på stedet. I rapporten gives en nøje beskrivelse af de forskellige forhold, der er kontrolleret.

Rapporten skal oplyse om:

- a) dato og tidspunkt for kontrollens begyndelse
- b) hvilket forvarsel der er givet
- c) kontrollens varighed
- d) de tilstedeværende ansvarlige personer
- e) kontrollens art og omfang, herunder navnlig hvilke dokumenter og produkter der er undersøgt

- f) resultater og konklusioner
- g) hvorvidt der kræves opfølgning.

Kontrolrapporten underskrives af den kontrolansvarlige og medunderskrives af kontrahenten eller eventuelt af den person, der står for lageret, og den indgår i betalingsdossieret.

2. Konstateres der betydelige uregelmæssigheder, der berører mindst 5 % af de produkter, der er omfattet af en enkelt kontrakt, som er underkastet kontrol, udvides kontrollen til en større stikprøve, som fastlægges af kontrolmyndigheden.
3. Kontrolmyndigheden registrerer tilfælde af misligholdelse ud fra, hvor alvorlig, omfattende og varig misligholdelsen er, og hvor hyppigt den har fundet sted, og dette kan resultere i, at der ikke udbetales støtte, jf. artikel 18, stk. 1, og/eller i, at uretmæssigt udbetalt støtte skal tilbagebetales, eventuelt med renter, jf. samme artikels stk. 4.

Artikel 18

Sanktioner

1. Finder en medlemsstats ansvarlige myndigheder, at en ansøger med henblik på tildeling af de rettigheder, der følger af denne forordning, har fremlagt et dokument med urigtige oplysninger, og at disse urigtige oplysninger er afgørende for tildeling af rettigheden, udelukker de ansvarlige myndigheder ansøgeren fra at modtage støtte for det produkt, som der er givet urigtige oplysninger om, i et år fra det tidspunkt, hvor uregelmæssigheden er konstateret ved en endelig administrativ beslutning.
2. Udelukkelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis ansøgeren over for den ansvarlige myndighed kan bevise, at det forhold, der er beskrevet i samme stykke, skyldes force majeure eller en åbenlys fejl.
3. Uretmæssigt udbetalt støtte inddrives med renter fra de pågældende erhvervsdrivende. Bestemmelserne i artikel 7 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 ⁽¹⁾ finder tilsvarende anvendelse.
4. Iværksættelse af administrative sanktioner og tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalt støtte som omhandlet i denne artikel udelukker ikke indberetning af uregelmæssigheder til Kommissionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1848/2006 ⁽²⁾.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. oktober 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse (EUT L 227 af 31.7.2014, s. 69).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1848/2006 af 14. december 2006 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område samt om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 (EUT L 355 af 15.12.2006, s. 56).

BILAG

Medlemsstat	Maksimal mængde (ton)
Belgien	1 243
Bulgarien	696
Den Tjekkiske Republik	1 421
Danmark	3 334
Tyskland	23 626
Estland	454
Irland	1 835
Grækenland	1 880
Spanien	3 635
Frankrig	20 830
Kroatien	348
Italien	12 015
Cypern	199
Letland	348
Litauen	1 163
Luxembourg	33
Ungarn	827
Malta	30
Nederlandene	8 156
Østrig	1 968
Polen	7 859
Portugal	704
Rumænien	797
Slovenien	164
Slovakiet	426
Finland	1 210
Sverige	945
Det Forenede Kongerige	3 854
I alt	100 000

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/1853**af 15. oktober 2015****om midlertidig ekstraordinær støtte til landbrugere inden for husdyrsektorerne**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 219, stk. 1, sammenholdt med artikel 228, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den globale vækst i efterspørgslen efter mælk og mejeriprodukter har generelt været kraftigt faldende i 2014 og i første halvår af 2015, først og fremmest som følge af nedgangen i eksporten til Kina, som er verdens største importør af mælkeprodukter.
- (2) Afsætningssituationen for EU-markedet for svinekød blev yderligere forværret i 2014 og 2015. Den indenlandske produktion i Unionen var steget, og den positive udvikling i eksporten faldt drastisk som følge af, at Rusland faldt bort som eksportmarked. På grund af svinekedsmarkedets særlige karakter, hvor tilpasningen i avlssektoren som reaktion på mindre efterspørgsel efter slagtesvin er forbundet med forsinkelse, udviklede markedssituationen sig til en kritisk overforsyning og et vedvarende pres på priserne, der rækker ud over de normale perioder med konjunkturudsving.
- (3) Den 25. juni 2015 meddelte den russiske regering, at forbuddet mod import af landbrugsprodukter og fødevarer med oprindelse i Unionen bliver forlænget i endnu et år til den 6. august 2016.
- (4) Sektorerne for mælk og mejeriprodukter og svinekød er derfor berørt af markedsforstyrrelser, som skyldes en stor ubalance mellem udbud og efterspørgsel.
- (5) Som følge heraf er priserne for rå mælk og svinekød i Unionen faldet yderligere, og denne nedadgående tendens vil sandsynligvis fortsætte og nå uholdbare niveauer for mange landbrugere, der befinder sig i likviditetsproblemer og økonomiske vanskeligheder. Den gennemsnitlige EU-pris for rå mælk i juli 2015 var faldet med 12 % i forhold til den gennemsnitlige pris i juli i perioden 2010-2014 og med 20 % i forhold til juli 2014. I juli 2015 var prisen for slagtekroppe af svin faldet med 13 % og priserne for smågrise med 23 % sammenlignet med gennemsnitsprisen i juli 2014. Desuden er priserne faldet til ekstraordinært lave niveauer, som ligger under gennemsnittet for de seneste fem år.
- (6) Desuden blev udbytteforholdene for forårs- og sommerafgrøder negativt påvirket i en række medlemsstater på grund af meget høje temperaturer i juli og august og meget lave nedbørsmængder. Sektorerne for okse- og kalvekød, mælk og mejeriprodukter, svinekød, fåre- og gedekød er blevet alvorligt ramt af stigningen i produktionsomkostninger som følge af knapheden på foderafgrøder og græsarealer.
- (7) Markedsinterventionsinstrumenter i form af offentlig intervention og privat oplagring af smør og skummetmælkspulver har uden afbrydelse været til rådighed siden september 2014. Selv om disse instrumenter har afbødet de negative virkninger af faldet i priserne, har de ikke forhindret, at priserne på mælkeprodukter og for rå mælk er fortsat med at falde. Gennem privat oplagring af svinekød blev svinekedspriserne stabiliseret i marts og april 2015, men det førte ikke til et væsentlig opsving i priserne. På grund af svinekedens produktionscyklus var indførelse af en ordning for støtte til privat oplagring på dette tidspunkt ikke egnet til at håndtere den aktuelle markedsforstyrrelse. På tilsvarende vis er markedsinstrumenter, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, for andre husdyrsektorer, ikke udformet til at afbøde regionalt afgrænsede problemer. Eventuelle yderligere foranstaltninger for markedsintervention, som eventuelt planlægges i form af støtte til privat oplagring, samtidig med at de supplerer den målrettede finansielle bistand, løser ikke de umiddelbare behov for likviditet i husdyrsektorerne, eftersom det kun vil have en mellemfristet effekt på bedriftsniveau.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

- (8) Derfor består der en situation, hvor de foranstaltninger, der kan anvendes inden for rammerne af forordning (EU) nr. 1308/2013, tilsyneladende ikke er tilstrækkelige til at rette op på markedsforstyrrelserne.
- (9) For at forhindre at der opstår en situation, hvor priserne falder yderligere og forværrer markedsforstyrrelserne, er det vigtigt, at målrettet finansiel bistand retter sig til de husdyrsektorer i Unionen, som er særlig ramt.
- (10) For at håndtere den nuværende markedsforstyrrelse på effektiv og formålstjenlig vis og forhindre en fortsættelse eller videre forværring af den situation, der er opstået som følge af forstyrrelsen, er det hensigtsmæssigt at afsætte støtte til medlemsstaterne i form af et enkeltstående finansielt bidrag med henblik på at yde støtte til landbrugere inden for de husdyrsektorer, som står over for det største prisfald, de direkte konsekvenser af forlængelsen af det russiske importforbud og følgerne af tørken på foderafgrøder.
- (11) Den finansielle støtte, der stilles til rådighed for hver berørt medlemsstat, bør beregnes på grundlag af de nationale mælkekvote for 2014/15 og landets svinebestand og være proportionel med nedgangen i den konstaterede afregningspris for mælk og pris på slagtekroppe af svin, graden af afhængighed af det russiske marked og virkningerne af tørken på produktionen af og prisen på foderafgrøder. For at sikre at støtten målrettes de landbrugere, der er hårdest ramt af markedsforstyrrelsen, og under hensyntagen til de begrænsede budgetmæssige ressourcer, bør de berørte medlemsstater gives fleksibilitet til at fordele det nationale beløb gennem de mest effektive kanaler på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som f.eks. prisfaldet i de berørte sektorer, samtidig med at det sikres, at landbrugere i husdyrsektorerne er de endelige modtagere af den målrettede støtte, og at markeds- og konkurrenceforvridning undgås.
- (12) Eftersom det finansielle bidrag, der tildeles hver medlemsstat, kun kommer til at kompensere for en begrænset del af det faktiske tab, som landbrugerne i husdyrsektorerne har lidt, bør medlemsstaterne kunne yde yderligere støtte til disse landbrugere med samme krav om objektivitet, ikke-diskriminering og uden konkurrenceforvridning.
- (13) For at give dem fleksibilitet til at fordele den målrettede finansielle støtte, som kræves for at håndtere forstyrrelsen, bør medlemsstaterne have lov til at kumulere den med anden støtte, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af landdistrikterne.
- (14) Idet det finansielle bidrag for hver af de berørte medlemsstater er fastsat i euro, bør der for at sikre ensartet og samtidig anvendelse fastsættes en dato for omregning af det beløb, der tildeles Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Kroatien, Ungarn, Polen, Rumænien, Sverige og Det Forenede Kongerige, til dets nationale valuta. Derfor bør den udløsende begivenhed for vekselkursen fastlægges, jf. artikel 106 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾. På grundlag af princippet i artikel 106, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013 og kriterierne i artikel 106, stk. 5, litra c), i samme forordning bør den udløsende begivenhed være den dato, hvor denne forordning trådte i kraft.
- (15) Den støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, bør ydes som en foranstaltning til støtte til landbrugsmarkeder, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.
- (16) Af budgetmæssige grunde finansieres de udgifter, som de berørte medlemsstater har afholdt vedrørende landbrugerne inden for husdyrsektorerne, kun af Unionen, hvis de afholdes inden en bestemt skæringsdato.
- (17) For at sikre gennemsigtighed og overvågning og korrekt forvaltning af det beløb, der stilles til deres rådighed, bør de berørte medlemsstater underrette Kommissionen om de objektive kriterier, som anvendes til at fastlægge metoderne for ydelse af støtten, og de foranstaltninger, der træffes for at undgå konkurrenceforvridning.
- (18) For at sikre at landbrugerne i husdyrsektorerne modtager støtten hurtigst muligt, bør det være muligt for de berørte medlemsstater straks at gennemføre denne forordning. Derfor bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. EU-støtte for et samlet beløb på 420 000 000 EUR stilles til rådighed for medlemsstaterne som målrettet støtte til landbrugere inden for oksekødsektoren, sektoren for mælk og mejeriprodukter, svinekødsektoren samt sektoren fåre- og gedekød (herefter »husdyrsektorerne«).

Medlemsstaterne anvender de beløb, der stilles til rådighed for dem, som anført i bilaget, til foranstaltninger truffet på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier under forudsætning af, at de deraf følgende betalinger ikke forårsager konkurrenceforvridninger.

De foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer, skal tage sigte på at afbøde de økonomiske konsekvenser af markedsforstyrrelser, som landbrugerne inden for husdyrsektorerne er ramt af.

Medlemsstaterne sikrer, at hvis landbrugerne i husdyrsektorerne ikke er de direkte modtagere af betalingerne, skal de økonomiske fordele ved støtten videregives til dem i fuldt omfang.

Medlemsstaternes udgifter i forbindelse med betalingerne i henhold til denne forordning er kun berettigede til finansiel EU-bistand, hvis støtten er blevet udbetalt til dem senest den 30. juni 2016.

2. For så vidt angår Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Kroatien, Ungarn, Polen, Rumænien, Sverige og Det Forenede Kongerige, er den udløsende begivenhed for vekselkursen med hensyn til de beløb, der er anført i bilaget, datoen for denne forordnings ikrafttræden.

3. Støtte i henhold til denne forordning kan kumuleres med anden støtte, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan yde yderligere støtte til de foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 1, på op til 100 % af det tilsvarende beløb, der er fastsat i bilaget, og på samme betingelser om objektivitet som fastsat i artikel 1.

Medlemsstaterne betaler den yderligere støtte senest den 30. juni 2016.

Artikel 3

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen:

- a) straks og senest den 31. december 2015 de objektive kriterier, som anvendes til at fastlægge metoderne for ydelse af målrettet støtte, og de foranstaltninger, der træffes for at undgå konkurrenceforvridning
- b) senest den 30. september 2016 de samlede udbetalte beløb og antallet og arten af støttemodtagerne.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

BILAG

Medlemsstat	(EUR)
Belgien	13 049 568
Bulgarien	6 004 009
Tjekkiet	11 155 561
Danmark	11 103 077
Tyskland	69 233 789
Estland	7 561 692
Irland	13 734 230
Grækenland	2 258 253
Spanien	25 526 629
Frankrig	62 899 543
Kroatien	1 812 383
Italien	25 017 897
Cypern	354 997
Letland	8 452 333
Litauen	12 631 869
Luxembourg	669 120
Ungarn	9 505 286
Malta	119 570
Nederlandene	29 937 209
Østrig	7 004 590
Polen	28 946 973
Portugal	4 764 178
Rumænien	11 145 958
Slovenien	1 368 433
Slovakiet	2 464 247

Medlemsstat	(EUR)
Finland	8 985 522
Sverige	8 220 625
Det Forenede Kongerige	36 072 462

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1854**af 15. oktober 2015****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	84,4
	MA	132,6
	MK	46,1
	TR	56,6
	ZZ	79,9
0707 00 05	AL	36,9
	TR	116,7
	ZZ	76,8
0709 93 10	TR	136,8
	ZZ	136,8
0805 50 10	AR	161,3
	CL	149,0
	TR	110,2
	UY	78,7
	ZA	104,7
0806 10 10	ZZ	120,8
	BR	252,3
	EG	198,3
	MA	56,6
	MK	97,5
	TR	169,2
	ZZ	154,8
0808 10 80	AR	122,1
	CL	86,3
	MK	23,1
	NZ	155,0
	US	86,4
	ZA	144,4
	ZZ	102,9
0808 30 90	CN	65,9
	TR	135,5
	XS	95,1
	ZA	218,5
	ZZ	128,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/1855

af 13. oktober 2015

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Rådet for Handelsrelaterede Intellektuelle Ejendomsrettigheder og Det Almindelige Råd for Verdenshandelsorganisationen, for så vidt angår anmodningen fra de mindst udviklede medlemslande om forlængelse af overgangsperioden i henhold til artikel 66, stk. 1, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende visse forpligtelser relateret til lægemidler, og om dispensation fra forpligtelserne i henhold til aftalens artikel 70, stk. 8 og 9

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 66, stk. 1, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS-aftalen«) skal Rådet for Handelsrelaterede Intellektuelle Ejendomsrettigheder (»Rådet for TRIPS«) efter behørigt begrundet anmodning fra et medlem, der er et mindst udviklet land (»LDC«), forlænge denne periode.
- (2) Den 14. november 2001 vedtog Verdenshandelsorganisationens (»WTO's«) ministerkonference i Doha erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed (»Doha-erklæringen«). Den fastsatte, at forlængelsen af overgangsperioden i henhold til TRIPS-aftalens artikel 66, stk. 1, var med forbehold af LDC-medlemmers ret til at ansøge om andre forlængelser.
- (3) I overensstemmelse med afsnit 7 i Doha-erklæringen og med TRIPS-aftalens artikel 66, stk. 1, forlængede Rådet for TRIPS ved aftale af 27. juni 2002 den overgangsperiode, i løbet af hvilken LDC-medlemmer ikke skal indrømme patentbeskyttelse for lægemidler, indtil den 1. januar 2016.
- (4) Den 8. juli 2002 vedtog WTO's Almindelige Råd i nær forbindelse hermed en afgørelse, hvorved der dispenseres fra LDC-medlemmers forpligtelse til at tildele eksklusive rettigheder i henhold til TRIPS-aftalens artikel 70, stk. 9. Dispensationen finder anvendelse indtil den 1. januar 2016.
- (5) Den 23. februar 2015 anmodede Bangladesh på vegne af gruppen af LDC-medlemmer om forlængelse på ubestemt tid af overgangsperioden i henhold til TRIPS-aftalens artikel 66, stk. 1, og om dispensation på ubestemt tid fra forpligtelserne i henhold til nævnte aftales artikel 70, stk. 8 og 9, så længe hvert LDC-medlem forbliver et LDC.
- (6) Da der siden 2002 har været givet særskilt dispensation for intellektuelle ejendomsrettigheder relateret til lægemidler, er det hensigtsmæssigt, at Unionen erklærer sig enig i forlængelsen af overgangsperioden for ikke at forhindre LDC-medlemmers adgang til lægemidler.
- (7) Flere WTO-medlemmer synes at være klar til at forlænge overgangsperioden på ubestemt tid og give dispensation på ubestemt tid, og derfor bør Unionen tilslutte sig konsensusen i overensstemmelse med sin fortsatte støtte til Doha-erklæringen. Dog bør Unionen også erklære sig enig heri, hvis WTO-medlemmerne som løsning i stedet enes om endnu en tidsbegrænset forlængelse og tidsbegrænset dispensation.

- (8) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Rådet for TRIPS og WTO's Almindelige Råd, for så vidt angår LDC-medlemmernes anmodning om forlængelse af overgangsperioden i henhold til TRIPS-aftalens artikel 66, stk. 1, vedrørende visse forpligtelser relateret til lægemidler, og om dispensation fra forpligtelserne i henhold til nævnte aftales artikel 70, stk. 8 og 9, bør derfor fastlægges —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Rådet for Handelsrelaterede Intellektuelle Ejendomsrettigheder og Det Almindelige Råd for Verdenshandelsorganisationen (»WTO«), er følgende:

a) at tilslutte sig:

- i) anmodningen fra medlemmerne af de mindst udviklede medlemslande (»LDC«) om en forlængelse af overgangsperioden i henhold til artikel 66, stk. 1, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS-aftalen«) vedrørende visse forpligtelser relateret til lægemidler, og
- ii) LDC-medlemmernes anmodning om dispensation fra forpligtelserne i TRIPS-aftalens artikel 70, stk. 8 og 9, og

b) at acceptere enten:

- i) anmodningen om, at den i denne artikels litra a), nr. i), omhandlede forlængelse eller den i denne artikels litra a), nr. ii), omhandlede dispensation, eller begge dele, fortsat anvendes, så længe hvert LDC-medlem forbliver et LDC, eller
- ii) anmodningen om en tidsbegrænset forlængelse eller en tidsbegrænset dispensation, eller begge dele, hvis denne anmodning også kan accepteres af de andre WTO-medlemmer.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. oktober 2015.

På Rådets vegne
J. ASSELBORN
Formand

III

(Andre retsaktern)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS AFGØRELSE

Nr. 321/14/KOL

af 10. september 2014

om den 100. ændring af de proceduremæssige og materielle regler på statsstøtteområdet med vedtagelse af nye retningslinjer for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder [2015/1856]

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN (i det følgende benævnt »Tilsynsmyndigheden«) har —

UNDER HENVISNING til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«), særlig artikel 61 til 63 samt protokol 26,

UNDER HENVISNING TIL aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (»tilsyns- og domstolsaftalen«), særlig aftalens artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 24 samt artikel 1 i del I i protokol 3 til aftalen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til tilsyns- og domstolsaftalens artikel 24 skal Tilsynsmyndigheden iværksætte EØS-aftalens bestemmelser om statsstøtte.

I henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i tilsyns- og domstolsaftalen skal Tilsynsmyndigheden udstede meddelelser og retningslinjer om spørgsmål, der er omfattet af EØS-aftalen, hvis dette er udtrykkeligt fastsat i denne aftale eller i tilsyns- og domstolsaftalen, eller hvis Tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt.

Den 9. juli 2014 vedtog Europa-Kommissionen »Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af ikke-finansielle kriseramte virksomheder«⁽¹⁾. Disse rammebestemmelser redegør for, hvornår statsstøtte til redning og omstrukturering af ikke-finansielle kriseramte virksomheder kan erklæres forenelig med det indre marked. De anvendes fra den 1. august 2014.

Disse rammebestemmelser er også relevante for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Der skal i overensstemmelse med målet om ensartethed, som er fastsat i EØS-aftalens artikel 1, sikres en ensartet anvendelse af EØS' statsstøtteregler i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Ifølge punkt II under overskriften GENERELT i bilag XV til EØS-aftalen skal Tilsynsmyndigheden efter høring af Europa-Kommissionen vedtage nye retningslinjer og rammebestemmelser, der svarer til dem, som Europa-Kommissionen vedtager.

EFTER høring af Europa-Kommissionen, og

EFTER at have hørt EFTA-staterne herom ved brev af 1. august 2014 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De materielle regler på statsstøtteområdet ændres med indføjelser af nye rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder. De nye rammebestemmelser er knyttet som bilag til denne afgørelse og udgør en integreret del af den.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2014, s. 1.

Artikel 2

Kun den engelske udgave af denne afgørelse er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, 10. september 2014.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Oda Helen SLETNES

Formand

Helga JÓNSDÓTTIR

Medlem af kollegiet

BILAG

**RAMMEBESTEMMELSER FOR STATSSTØTTE TIL REDNING OG OMSTRUKTURERING AF KRISERAMTE
IKKE-FINANSIELLE VIRKSOMHEDER**

»DEL III
HORIZONTALT REGLER

Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder ⁽¹⁾

Indhold

1.	INDLEDNING	38
2.	RAMMEBESTEMMELSERNES ANVENDELSESOMRÅDE	41
2.1.	Berørte sektorer	41
2.2.	Materielt anvendelsesområde: Betydningen af »kriseramte virksomhed«	41
2.3.	Redningsstøtte, omstrukturingsstøtte og midlertidig omstrukturingsstøtte	42
2.4.	Støtte til dækning af de sociale omkostninger i forbindelse med en omstrukturering	42
3.	FORENELIGHED MED EØS-AFTALEN	43
3.1.	Bidrag til et mål af fælles interesse	44
3.1.1.	Dokumenterede sociale problemer eller markedssvigt	44
3.1.2.	Omstruktureringsplan og genoprettelse af langsigtet rentabilitet	45
3.2.	Behov for statslig indgriben	46
3.3.	Hensigtsmæssighed	46
3.3.1.	Redningsstøtte	46
3.3.2.	Omstrukturingsstøtte	47
3.4.	Tilskyndelsesvirkning	47
3.5.	Støttens proportionalitet/begrænsning til det nødvendige minimum	47
3.5.1.	Redningsstøtte	47
3.5.2.	Omstrukturingsstøtte	47
3.6.	Negative virkninger	49
3.6.1.	Princippet om engangsstøtte	49
3.6.2.	Foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger	50
3.6.3.	Tidligere modtagelse af ulovlig statsstøtte	52
3.6.4.	Særlige vilkår for godkendelsen af støtte	52
3.7.	Gennemsigtighed	52
4.	OMSTRUKTURINGSSTØTTE I STØTTEBERETTIGEDE OMRÅDER	53
5.	STØTTE TIL KRISERAMTE LEVERANDØRER AF TJENESTEYDELSER AF ALMINDELIG ØKONOMISK INTERESSE	53

⁽¹⁾ Disse rammebestemmelser svarer til Europa-Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder, vedtaget den 9. juli 2014 (EUT C 249 af 31.7.2014, s. 1).

6.	STØTTEORDNINGER MED SMÅ STØTTEBELØB OG STØTTEMODTAGERE	54
6.1.	Almindelige betingelser	54
6.2.	Mål af fælles interesse	55
6.3.	Hensigtsmæssighed	55
6.4.	Støttens proportionalitet/begrænsning til det nødvendige minimum	55
6.5.	Negative virkninger	56
6.6.	Midlertidig omstrukturingsstøtte	56
6.7.	Varighed og evaluering	57
7.	PROCEDURER	57
7.1.	Hasteprocedure for redningsstøtte	57
7.2.	Procedurer for omstrukturingsplaner	58
7.2.1.	Gennemførelse af omstrukturingsplanen	58
7.2.2.	Ændring af omstrukturingsplanen	58
7.2.3.	Anmeldelse til Tilsynsmyndigheden af enhver støtte ydet til den støttemodtagende virksomhed i omstrukturingsperioden	58
8.	RAPPORTERING OG OVERVÅGNING	59
9.	PASSENDE FORANSTALTNINGER I HENHOLD TIL ARTIKEL 1, STK. 1 I DEL I I PROTOKOL 3	59
10.	ANVENDELSE OG VARIGHED	59

1. Indledning

- (1) I disse rammebestemmelser fastlægger Tilsynsmyndigheden betingelserne for, hvornår statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder kan betragtes som forenelig med aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«) i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).
- (2) Tilsynsmyndigheden vedtog sine oprindelige rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽¹⁾ i 1994. I 1999 blev der vedtaget en ændret udgave ⁽²⁾ af rammebestemmelserne. I 2004 vedtog Tilsynsmyndigheden nye rammebestemmelser ⁽³⁾, hvis gyldighed blev forlænget først til den 30. november 2012 ⁽⁴⁾ og derefter, indtil de er blevet erstattet af nye regler ⁽⁵⁾.
- (3) I sin meddelelse af 8. maj 2012 om modernisering af EU's statsstøtteregler ⁽⁶⁾ opstillede Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) tre mål for modernisering af statsstøttekontrollen:
 - a) at fremme bæredygtig, intelligent og inklusiv vækst i et konkurrencedygtigt indre marked
 - b) at koncentrere Kommissionens statsstøttekontrol om de sager, som har størst indvirkning på det indre marked, og samtidig styrke samarbejdet med medlemsstaterne om håndhævelsen af statsstøttereglerne
 - c) at sikre ensartede regler og hurtigere afgørelser.

⁽¹⁾ Beslutning nr. 4/94/KOL (EUT L 231 af 3.9.1994, s. 1, og EØS-tillæg nr. 32 af 3.9.1994, s. 1). Rammebestemmelserne blev først forlænget indtil den 31. december 1998 og derefter indtil den 31. december 1999.

⁽²⁾ Beslutning nr. 329/99/KOL (EUT L 274 af 26.10.2000, s. 1, og EØS-tillæg nr. 48 af 26.10.2000, s. 14).

⁽³⁾ Beslutning nr. 305/04/KOL (EUT L 107 af 28.4.2005, s. 28, og EØS-tillæg nr. 21 af 28.4.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Beslutning nr. 433/09/KOL (EUT L 48 af 25.2.2010, s. 27, og EØS-tillæg nr. 9 af 25.2.2010, s. 12).

⁽⁵⁾ Beslutning nr. 438/12/KOL (EUT L 190 af 11.7.2013, s. 91, og EØS-tillæg nr. 40 af 11.7.2013, s. 15).

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om modernisering af EU's statsstøttepolitik (COM(2012) 209 final).

- (4) I meddelelsen blev der især slået til lyd for, at man ved revisionen af de forskellige retningslinjer og rammebestemmelser følger en helhedstilgang, der tager sigte på at styrke det indre marked, øge effektiviteten af de offentlige udgifter ved at sikre, at den statsstøtte, der ydes, i højere grad bidrager til virkeliggørelse af mål af fælles interesse og skærpe kontrollen med tilskyndelsesvirkningen og dens potentielle negative virkninger for konkurrence og samhandel samt med støttens begrænsning til det nødvendige minimum. Denne tilgang følger Tilsynsmyndigheden også.
- (5) Tilsynsmyndigheden har gennemgået rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder på grundlag af sin erfaring med anvendelsen af de eksisterende regler og i overensstemmelse med den fælles strategi, der er omhandlet ovenfor. Revisionen tager også hensyn til Europa 2020-strategien, som Kommissionen har vedtaget ⁽¹⁾, og den omstændighed, at de negative virkninger af statsstøtte kan virke som en stopklods for bestræbelserne på at sætte gang i produktivitet og vækst, sikre lige muligheder for virksomhederne og bekæmpe national protektionisme.
- (6) Rednings- og omstrukturingsstøtte er blandt de mest konkurrencefordrejende former for statsstøtte. Det er almindeligt anerkendt, at succesrige økonomiske sektorer ikke oplever vækst i produktiviteten, fordi alle virksomheder på markedet har produktivitsfremgang, men snarere fordi de mere effektive og teknologisk avancerede virksomheder vokser på bekostning af dem, der er mindre effektive eller har forældede produkter. Når mindre effektive virksomheder forlader markedet, gør de det muligt for deres mere effektive konkurrenter at vokse, hvilket igen tilfører markedet nogle aktiver, som kan anvendes til mere produktive formål. Hvis rednings- og omstrukturingsstøtte griber ind i denne proces, kan den forsinke den økonomiske vækst i de berørte sektorer betydeligt.
- (7) Såfremt dele af en nødlidende virksomhed i det store og hele fortsat er levedygtige, kan virksomheden eventuelt gennemføre en omstrukturering, der fører til, at den opgiver visse strukturelt tabsgivende aktiviteter, og som gør det muligt at reorganisere de resterende aktiviteter på et grundlag, der giver rimelige udsigter til langsigtet rentabilitet. En sådan omstrukturering bør normalt kunne gennemføres uden statsstøtte gennem aftaler med kreditorerne eller ved hjælp af insolvens- eller omstrukturingsprocedurer. Moderne konkurslovgivning bør hjælpe sunde virksomheder med at overleve, bidrage til at beskytte job, hjælpe leverandører med at holde på deres kunder og hjælpe ejere med at bevare værdier i levedygtige virksomheder ⁽²⁾. Insolvensprocedurer kan også få en rentabel virksomhed tilbage på markedet, hvis tredjeparter overtager virksomheden som en going concern eller blot dens forskellige produktionsaktiver.
- (8) Heraf følger, at der kun bør kunne ydes statsstøtte til virksomheder, der har udtømt alle muligheder på markedet, og når en sådan støtte er nødvendig for at nå et veldefineret mål af fælles interesse. Virksomheder bør kun kunne modtage støtte efter disse rammebestemmelser én gang i en tiårig periode (»princippet om engangsstøtte«).
- (9) En anden bekymring er problemet med moral hazard, som opstår ved tildeling af statsstøtte. Virksomheder, der regner med, at de sandsynligvis vil blive reddet, når de støder på vanskeligheder, kan kaste sig ud i uforholdsmæssigt risikable og uholdbare virksomhedsstrategier. Endvidere kan udsigten til rednings- og omstrukturingsstøtte til en given virksomhed kunstigt reducere dens kapitalomkostninger og give en uberettiget konkurrencefordel på markedet.
- (10) Statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder kan også underminere det indre marked ved at vælte en urimelig del af byrden ved strukturtilpasninger og de hermed forbundne sociale og økonomiske problemer over på andre kontraherende parter. Dette er uønskeligt i sig selv og kan udløse et skadeligt støttekapløb mellem de kontraherende parter. En sådan støtte kan også skabe hindringer for adgang til markedet og underminere tilskyndelsen til grænseoverskridende aktiviteter i strid med målene med det indre marked.
- (11) Det er derfor vigtigt at sikre, at støtte kun er tilladt på vilkår, der afbøder dens potentielt skadelige virkninger og fremmer effektiviteten af de offentlige udgifter. Med hensyn til omstrukturingsstøtte har kravene om genoprettelse af rentabilitet, egetbidrag og foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejende virkninger vist deres værd med hensyn til at afbøde de potentielt skadelige virkninger af denne støtte. De finder fortsat

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (KOM(2010) 2020 endelig).

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg: En ny europæisk tilgang til konkurs og insolvens (COM(2012) 742 final). Se også Kommissionens henstilling af 12.3.2014 om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens (C(2014) 1500 final), navnlig betragtning 12.

anvendelse efter disse rammebestemmelser med de nødvendige ændringer under hensyntagen til Tilsynsmyndighedens seneste erfaringer. Begrebet byrdefordeling blev bl.a. indført for bedre at kunne tackle problemet med moral hazard. De potentielt skadelige virkninger afbødes i forbindelse med redningsstøtte og midlertidig omstrukturingsstøtte af begrænsninger i støttens varighed og form.

- (12) Såfremt støtten ydes som likviditetsstøtte, der er begrænset i såvel omfang som varighed, mindskes problemerne med dens potentielt skadelige virkninger betydeligt, hvilket gør det muligt at godkende støtten på mindre strenge betingelser. Selv om en sådan støtte i princippet kunne anvendes til at støtte en hel omstrukturingsproces, betyder begrænsningen af redningsstøtten til seks måneder, at dette sjældent sker. I stedet afløses redningsstøtte normalt af omstrukturingsstøtte.
- (13) For at tilskynde til anvendelse af mindre konkurrencefordrejende former for støtte, indføres der med disse rammebestemmelser et nyt begreb, nemlig »midlertidig omstrukturingsstøtte«. Ligesom redningsstøtte kan midlertidig omstrukturingsstøtte kun have form af likviditetsstøtte, der er begrænset i såvel omfang som varighed. For at den kan støtte en hel omstrukturingsproces, fastsættes den maksimale varighed af midlertidig omstrukturingsstøtte dog til 18 måneder. Midlertidig omstrukturingsstøtte må kun ydes til SMV'er ⁽¹⁾ og små statsejede virksomheder ⁽²⁾, der har større udfordringer med at få adgang til likviditet end store virksomheder.
- (14) Såfremt støtte til kriseramte leverandører af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse er omfattet af disse rammebestemmelser, bør vurderingen foretages i overensstemmelse med standardprincipperne heri. Den specifikke anvendelse af disse principper bør dog om nødvendigt tilpasses for at tage hensyn til den særlige karakter af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og navnlig behovet for at sikre kontinuitet i udførelsen af tjenesteydelserne, jf. EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.
- (15) I den nuværende situation med betydelig europæisk og global overkapacitet er statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte stålvirksomheder ikke berettiget. Stålsektoren bør derfor ikke være omfattet af disse rammebestemmelser.
- (16) I Den Europæiske Union fastlægger Rådets afgørelse 2010/787/EU ⁽³⁾ betingelserne for tildeling af driftsstøtte, social støtte og miljøstøtte til urentabel kulproduktion frem til 2027 ⁽⁴⁾. De nuværende regler følger de tidligere sektorspecifikke regler, der blev anvendt mellem 2002 og 2010 ⁽⁵⁾ og mellem 1993 og 2002 ⁽⁶⁾, og som fremmede omstrukturering af virksomheder i kulsektoren, der ikke var konkurrencedygtige. Som følge heraf og i betragtning af det vedvarende behov for støtte til strukturel tilpasning af kulproduktionen i EU er de nuværende regler strengere end de foregående og kræver permanent ophør med produktion og salg af støttet kulproduktion og endelig lukning af produktionsenheder, der ikke er konkurrencedygtige, senest den 31. december 2018. Som følge af disse regler har flere EU-medlemsstater vedtaget og er ved at gennemføre planer, der fører til endelig lukning af kriseramte kulminer, som drives af virksomheder i denne sektor ⁽⁷⁾. Tilsynsmyndigheden bemærker, at afgørelse 2010/787/EU ikke finder anvendelse på EØS/EFTA-staterne. Tilsynsmyndigheden har besluttet, at kulsektoren som følge af dens særlige karakteristika ikke skal falde ind under disse rammebestemmelser.
- (17) Tilsynsmyndigheden erfaring med redning og omstrukturering af finansielle institutioner under den finansielle og økonomiske krise har vist, at særlige regler for den finansielle sektor kan være ønskelige på grund af de særlige forhold, der kendetegner de finansielle institutioner og de finansielle markeder. De virksomheder, der er omfattet af de særlige regler for den finansielle sektor, er derfor ikke omfattet af disse rammebestemmelser.

⁽¹⁾ I disse rammebestemmelser har udtrykkene »SMV«, »små virksomheder« og »mellemstore virksomheder« samme betydning som i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36). Definitionen i Kommissionens henstilling er indarbejdet i Tilsynsmyndighedens retningslinjer for støtte til mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV), som blev vedtaget ved afgørelse 94/06/KOL (EUT L 36 af 5.2.2009, s. 62). En »stor virksomhed« er en virksomhed, der ikke er en SMV.

⁽²⁾ For at undgå diskrimination mellem offentligt og privat ejerskab af virksomheder defineres »små offentlige virksomheder« i disse rammebestemmelser som økonomiske enheder med uafhængige beslutningsbeføjelser, som ville kunne kvalificeres som lille eller mellemstor virksomhed efter henstilling 2003/361/EF, hvis det ikke var for det forhold, at 25 % eller mere af kapitalen eller stemmeret-tighederne direkte eller indirekte kontrolleres af et eller flere offentlige organer alene eller i fællesskab.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2010/787/EU af 10. december 2010 om statsstøtte til fremme af lukning af miner, der ikke er konkurrencedygtige (EUT L 336 af 21.12.2010, s. 24).

⁽⁴⁾ EUT L 336 af 21.12.2010, s. 24.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002 af 23. juli 2002 om statsstøtte til kulindustrien (EFT L 205 af 2.8.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsregler for statsstøtte til kulindustrien (EFT L 329 af 30.12.1993, s. 12).

⁽⁷⁾ Se Kommissionens afgørelser i sag N 175/10 Slovenien, sag SA 33013 Polen, sag N 708/07 Tyskland, sag SA 33033 Rumænien og sag SA 33861 — Ungarn.

2. Rammebestemmelsernes anvendelsesområde

2.1. Berørte sektorer

- (18) Tilsynsmyndigheden vil anvende disse rammebestemmelser på støtte til alle kriseramte virksomheder med undtagelse af virksomheder i kulsektoren ⁽¹⁾ eller stålsektoren ⁽²⁾ eller virksomheder, der er omfattet af de særlige regler for finansielle institutioner ⁽³⁾, medmindre andet gælder i henhold til de særlige regler for kriseramte virksomheder i en bestemt sektor ⁽⁴⁾.

2.2. Materielt anvendelsesområde: Betydningen af »kriseramt virksomhed«

- (19) En kontraherende stat, der agter at yde støtte til en virksomhed efter disse rammebestemmelser, skal på et objektivt grundlag godtgøre, at den pågældende virksomhed er kriseramt som beskrevet i dette afsnit, dog med forbehold af de særlige bestemmelser for redningsstøtte og midlertidig omstrukturingsstøtte i punkt 29.
- (20) I disse rammebestemmelser anses en virksomhed for at være kriseramt, når den uden statslig indgriben næsten med sikkerhed vil være nødt til at indstille sin aktivitet på kort eller mellemlang sigt. Derfor anses en virksomhed for at være kriseramt, hvis mindst en af følgende omstændigheder indtræffer:
- a) For virksomheder med begrænset ansvar ⁽⁵⁾, når over halvdelen af dets tegnede selskabskapital ⁽⁶⁾ er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserveverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) fremkommer et negativt akkumuleret beløb, som overstiger halvdelen af den tegnede kapital.
 - b) For virksomheder, hvori mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for virksomhedens gæld ⁽⁷⁾, når over halvdelen af selskabskapitalen, som er opført i virksomhedens regnskaber, er forsvundet som følge af akkumulerede tab.
 - c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer.
 - d) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft:
 - i) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
 - ii) en EBITDA-rentedækningsgrad på under 1,0.
- (21) En nyoprettet virksomhed er ikke støtteberettiget efter disse rammebestemmelser, selv om virksomhedens finansielle stilling fra begyndelsen måske er vanskelig. Det vil f.eks. være tilfældet, når den nye virksomhed er opstået ved likvidation af en tidligere virksomhed eller blot overtager dens aktiver. Som udgangspunkt vil en virksomhed blive betragtet som en nyoprettet virksomhed i de første tre år efter påbegyndelsen af dens aktiviteter inden for det relevante forretningsområde. Først derefter vil den kunne modtage støtte efter disse rammebestemmelser, forudsat at:
- a) den kan betragtes som en kriseramt virksomhed jf. rammebestemmelserne, og
 - b) den ikke er del af en større koncern ⁽⁸⁾, medmindre der foreligger de i punkt 22 omhandlede omstændigheder.

⁽¹⁾ Som defineret i afgørelse 2010/787/EU.

⁽²⁾ Som defineret i bilag II til Retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for 2014-2020, beslutning nr. 407/13/KOL (EUT L 166 af 5.6.2014, s. 44, og EØS-tillæg nr. 33 af 5.6.2014, s. 1).

⁽³⁾ Retningslinjer for statsstøttereglerne anvendelse fra den 1. december 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (»2013-bankmeddelelsen«), beslutning nr. 464/13/KOL (EUT L 264 af 4.9.2014, s. 6).

⁽⁴⁾ Sådanne særlige regler findes for jernbanegodstransport — se Retningslinjer for statsstøtte til jernbaneselskaber, beslutning nr. 788/08/KOL (EUT L 105 af 21.4.2011, s. 32, og EØS-tillæg nr. 23 af 21.4.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Der henvises navnlig til de typer virksomheder, som er nævnt i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁽⁶⁾ Hvor det er relevant, omfatter »kapital« enhver overkurs.

⁽⁷⁾ Det drejer sig særligt om de selskabsformer, der er nævnt i bilag II til direktiv 2013/34/EU.

⁽⁸⁾ Hvorvidt en virksomhed er uafhængig eller udgør en del af en koncern, vurderes efter kriterierne i bilag I til henstilling 2003/361/EF.

- (22) En virksomhed, der tilhører eller er i færd med at blive overtaget af en større koncern, kan normalt ikke modtage støtte efter disse rammebestemmelser, medmindre det kan påvises, at virksomhedens vanskeligheder hidrører fra virksomheden selv og ikke er et resultat af en vilkårlig omkostningsfordeling inden for koncernen, og at virksomhedens vanskeligheder er for alvorlige til, at koncernen selv kan løse dem. Når en kriseramte virksomhed opretter et datterselskab, betragtes datterselskabet sammen med den kriserante virksomhed, der kontrollerer det, som en koncern, og den kan modtage støtte på de betingelser, der er fastsat i dette punkt.
- (23) Da det er selve virksomhedens overlevelse, der står på spil, kan en kriseramte virksomhed ikke betragtes som et velegnet instrument til at fremme andre politiske mål, før der er skabt sikkerhed for dens rentabilitet. Derfor finder Tilsynsmyndigheden, at støtte til kriseramte virksomheder kun kan bidrage til at fremme udviklingen af bestemte økonomiske aktiviteter uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, hvis betingelserne i disse rammebestemmelser er opfyldt, selv hvis støtten ydes i forbindelse med en ordning, der allerede er blevet godkendt.
- (24) Derfor indeholder en række forordninger og meddelelser på statsstøtteområdet forbud mod støtte til kriseramte virksomheder. andet er fastsat i disse forordninger og meddelelser, gælder, at:
- a) »kriseramte virksomhed« eller »kriseramte selskab« defineres, som beskrevet i punkt 20 i disse rammebestemmelser, og
- b) SMV'er, der har eksisteret i mindre end tre år, ikke vil blive anset for at være kriseramte, medmindre de opfylder betingelserne i punkt 20 c).

2.3. Redningsstøtte, omstrukturingsstøtte og midlertidig omstrukturingsstøtte

- (25) Disse rammebestemmelser omfatter tre former for støtte: Redningsstøtte, omstrukturingsstøtte og midlertidig omstrukturingsstøtte
- (26) Redningsstøtte er i sagens natur en hastende og midlertidig form for bistand. Den tjener først og fremmest til at gøre det muligt at holde liv i en nødlidende virksomhed i den korte periode, der er nødvendig for at udarbejde en omstrukturings- eller likvidationsplan. Udgangspunktet er, at redningsstøtte gør det muligt at yde midlertidig støtte til en virksomhed, der står over for en alvorlig forværring af sin finansielle stilling, som indebærer en akut likviditetskrise eller teknisk insolvens. Denne midlertidige hjælp skal give tid til dels at analysere de forhold, der har forårsaget vanskelighederne, dels at udforme en egnet plan til løsning af de pågældende problemer.
- (27) Omstrukturingsstøtte omfatter ofte mere permanent støtte og skal genoprette støttemodtagerens langsigtede rentabilitet på grundlag af en realistisk, sammenhængende og vidtrækkende omstrukturingsplan og samtidig sikre et passende egetbidrag og byrdefordeling samt begrænse de potentielle konkurrencefordrejninger.
- (28) Midlertidig omstrukturingsstøtte er likviditetsstøtte, der skal bidrage til omstrukturen af en virksomhed ved at tilvejebringe de betingelser, der er nødvendige, for at den støttemodtagende virksomhed kan planlægge og gennemføre passende foranstaltninger til genopretning af virksomhedens langsigtede rentabilitet. Midlertidig omstrukturingsstøtte kan kun ydes til SMV'er og små statsejede virksomheder.
- (29) Som undtagelse fra punkt 19 kan redningsstøtte, og for SMV'er og små statsejede virksomheder også midlertidig omstrukturingsstøtte, ydes til virksomheder, der ikke er kriseramte efter punkt 20, men som har akutte likvidetsproblemer på grund af ekstraordinære og uforudsigelige omstændigheder.

2.4. Støtte til dækning af de sociale omkostninger i forbindelse med en omstrukturering

- (30) Omstrukturering medfører normalt indskrænkning eller indstilling af de berørte aktiviteter. Sådanne indskrænkninger er ofte nødvendige af rationaliserings- eller effektivitetshensyn, ud over de kapacitetsnedsættelser, der kan være en betingelse for tildelingen af støtte. Uanset de underliggende årsager vil sådanne foranstaltninger normalt resultere i, at støttemodtagerens arbejdsstyrke reduceres.

- (31) De kontraherende staters lovgivning på arbejdsmarkedsområdet kan omfatte generelle socialsikringsordninger, ifølge hvilke der betales visse former for godtgørelse direkte til de afskedigede medarbejdere. Sådanne ordninger betragtes ikke som statsstøtte, der falder ind under forbuddet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.
- (32) Ud over den slags socialsikringsydelser til medarbejderne findes der en række generelle sociale støtteordninger, hvorefter staten ofte dækker udgifterne til de ydelser, virksomheden tilbyder de afskedigede medarbejdere ud over de lovbestemte og kontraktlige forpligtelser. Når sådanne ordninger anvendes generelt, dvs. uden sektormæssige begrænsninger og over for samtlige medarbejdere, der opfylder på forhånd fastlagte objektive betingelser, betragtes de ikke efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, som støtte til virksomheder, der gennemfører en omstrukturering. Hvis ordningerne imidlertid benyttes til at støtte omstruktureringen i særlige brancher, kan de udgøre støtte på grund af den selektive måde, de benyttes på ⁽¹⁾.
- (33) De forpligtelser, en virksomhed selv har til at betale visse ydelser til afskedigede medarbejdere, som f.eks. fratrædelsesgodtgørelser eller tiltag, der skal øge de afskedigedes ansættelsesmuligheder, er en del af de normale driftsomkostninger, en virksomhed skal dække ved hjælp af egne midler. Ethvert bidrag fra staten til dækning af disse omkostninger må derfor betragtes som statsstøtte. Dette gælder, uanset om de statslige midler udbetales direkte til virksomheden eller går gennem en offentlig myndighed til arbejdstagerne.
- (34) Tilsynsmyndigheden har som udgangspunkt ingen indvendinger mod denne form for støtte, når den tildeles kriseramte virksomheder, eftersom dens økonomiske fordele rækker ud over den pågældende virksomheds egne interesser, idet den letter gennemførelsen af strukturelle ændringer og mindsker sociale problemer.
- (35) Ud over at udgøre direkte finansiel støtte ydes støtten også ofte i forbindelse med en omstruktureringsordning til omskoling, rådgivning og praktisk hjælp med at finde anden beskæftigelse, flyttehjælp, erhvervsuddannelse og hjælp til tidligere medarbejdere, der ønsker at starte egen virksomhed. Eftersom disse foranstaltninger, som øger de afskedigede medarbejders beskæftigelsesmuligheder, bidrager til målet om at mindske sociale problemer, ser Tilsynsmyndigheden positivt på denne type støtte, når den ydes til kriseramte virksomheder.

3. Forenelighed med EØS-aftalen

- (36) Betingelserne for, at statsstøtte til kriseramte virksomheder kan godkendes som værende forenelig med EØS-aftalen, fremgår af EØS-aftalens 61, stk. 2 og 3. I henhold til artikel 61, stk. 3, litra c), har Tilsynsmyndigheden til at tillade »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene (...), når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«. Dette kan bl.a. være tilfældet, når støtten er nødvendig for at korrigere skævheder forårsaget af markedssvigt eller for at sikre økonomisk og social samhørighed.
- (37) Støtteforanstaltninger til større virksomheder skal anmeldes individuelt til Tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden kan på visse betingelser godkende støtteordninger på mindre beløb til SMV'er og små statsejede virksomheder. Disse betingelser gennemgås i kapitel 6 ⁽²⁾.
- (38) Ved vurderingen af, om anmeldt støtte kan erklæres for forenelig med EØS-aftalen, vil Tilsynsmyndigheden vurdere, om samtlige af følgende kriterier er opfyldt:
- a) bidrag til et veldefineret formål af fælles interesse: en statslig støtteforanstaltning skal sigte mod opfyldelsen af et mål af fælles interesse, jf. EØS-aftalens artikel 61, stk. 3 (afsnit 3.1).
 - b) behov for statslig indgriben: en statslig støtteforanstaltning skal målrettes de situationer, hvor støtten kan føre til en væsentlig forbedring, som markedsmekanismerne ikke i sig selv kan give. Der kan f.eks. være tale om afhjælpning af et markedssvigt eller et retfærdigheds- eller samhørighedsproblem (se afsnit 3.2).

⁽¹⁾ I dom i sag C-241/94, Frankrig mod Kommissionen, EU:C:1996:353 (Kimberly Clark Sopalin) bekræftede Domstolen, at de franske myndigheders finansiering — via den nationale beskæftigelsesfond (FNE) og på diskretionært grundlag — kunne stille visse virksomheder gunstigere end andre og således opfylde betingelserne for at udgøre støtte efter artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Dommen anfægtede ikke Kommissionens opfattelse af, at støtten var forenelig med det indre marked.

⁽²⁾ Dette forhindrer ikke de kontraherende stater i at anmelde støtte til SMV'er og små statsejede virksomheder individuelt for at undgå enhver tvivl. I disse tilfælde vil Tilsynsmyndigheden vurdere støtten efter principperne i disse rammebestemmelser.

- c) støtteforanstaltningens hensigtsmæssighed: en støtteforanstaltning vil ikke blive betragtet som forenelig, hvis andre, mindre konkurrencefordrejende foranstaltninger gør det muligt at nå det samme mål (afsnit 3.3).
 - d) tilskyndelsesvirkning: det skal godtgøres, at den støttemodtagende virksomhed uden støtten ville være blevet omstruktureret, solgt eller likvideret på en måde, så målet af fælles interesse ikke ville være blevet virkeliggjort (afsnit 3.4).
 - e) støttens proportionalitet (begrænsning af støtten til det nødvendige minimum) støtten må ikke overstige det minimum, der er nødvendigt for at virkeliggøre målet af fælles interesse (afsnit 3.5).
 - f) undgåelse af uforholdsmæssigt negative virkninger på konkurrencen og samhandelen mellem de kontraherende stater: en støtteforanstaltnings negative konsekvenser skal være tilstrækkeligt begrænsede, så støtteforanstaltningens samlede resultat er positivt (se afsnit 3.6).
 - g) støttens gennemsigtighed: de kontraherende stater, Tilsynsmyndigheden, de økonomiske aktører og offentligheden skal have nem adgang til alle relevante love og til relevante oplysninger om den ydede støtte (afsnit 3.7).
- (39) Hvis blot ét af ovenstående kriterier ikke er opfyldt, vil støtten ikke blive anset for at være forenelig med EØS-aftalen.
- (40) Ved den samlede afvejning kan der desuden for visse kategorier af ordninger stilles krav om efterfølgende evaluering som beskrevet i punkt 118, 119 og 120 i disse rammebestemmelser.
- (41) Hvis en statsstøtteforanstaltning eller de vilkår, der er knyttet til den (herunder finansieringsmetoden, hvis denne udgør en integreret del af statsstøtteforanstaltningen), uundgåeligt vil føre til en overtrædelse af EØS-retten, kan støtten endvidere ikke erklæres forenelig med EØS-aftalen ⁽¹⁾.
- (42) I dette kapitel fastsætter Tilsynsmyndigheden betingelserne for sin vurdering af hvert af de kriterier, der er opstillet i punkt 38.

3.1. Bidrag til et mål af fælles interesse

- (43) På grund af den betydning, som en virksomheds udtræden af markedet har for produktivitetsvæksten, er det at ville forhindre, at en virksomhed forlader markedet, ikke en tilstrækkelig begrundelse for at yde støtte. Der skal fremlægges klar dokumentation for, at støtten forfølger et mål af fælles interesse, i og med at den sigter mod at forhindre sociale problemer eller afhjælpe markedssvigt (afsnit 3.1.1) ved at genoprette virksomhedens langsigtede rentabilitet (afsnit 3.1.2).

3.1.1. Dokumenterede sociale problemer eller markedssvigt

- (44) De kontraherende stater skal godtgøre, at den støttemodtagende virksomheds lukning sandsynligvis ville medføre alvorlige sociale problemer eller alvorlige markedssvigt, herunder navnlig ved at påvise, at:
- a) arbejdsløshedsprocenten i den (de) pågældende region(er) (NUTS II-niveau) enten
 - i) er højere end EØS-gennemsnittet, og at den er vedvarende og ledsaget af problemer med at skabe ny beskæftigelse i den(de) pågældende region(er), eller
 - ii) er højere end det nationale gennemsnit, og at den er vedvarende og ledsaget af problemer med at skabe ny beskæftigelse i den(de) pågældende region(er)
 - b) der er risiko for afbrydelse af en vigtig tjeneste, der er vanskelig at genetablere, og som vanskeligt ville kunne overtages af en eventuel konkurrent (f.eks. en national infrastrukturleverandør)
 - c) Det kan have negative virkninger, hvis en virksomhed med en vigtig systemisk rolle for en bestemt region eller sektor udtræder af markedet (som f.eks. en leverandør af et vigtigt input til et produkt eller en tjeneste)

⁽¹⁾ Se f.eks. sag C-156/98, Tyskland mod Kommissionen, EU:C:2000:467, præmis 78, og sag C-333/07, Régie Networks mod Rhone Alpes Bourgogne, EU:C:2008:764, præmis 94-116.

- d) der er risiko for brud på kontinuiteten i udførelsen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse
- e) kreditmarkedssvigt eller negative incitamenters ville tvinge en ellers rentabel virksomhed ud i konkurs,
- f) den pågældende virksomheds udtræden af markedet ville føre til et uopretteligt tab af vigtig teknisk viden eller ekspertise, eller
- g) der ville opstå tilsvarende alvorlige problemer, som er behørigt dokumenteret af den pågældende kontraherende stat.

3.1.2. Omstruktureringsplan og genoprettelse af langsigtet rentabilitet

- (45) Omstruktureringsstøtte, der er omfattet af disse rammebestemmelser, må ikke kun bestå i finansiel støtte, der sigter på at dække tidligere tab, uden også at tackle årsagerne til tabene. Hvis der ydes omstruktureringsstøtte, kræver Tilsynsmyndigheden derfor, at den pågældende kontraherende indsender en realistisk, sammenhængende og vidtrækkende omstruktureringsplan, som skal genoprette støttemodtagerens langsigtede rentabilitet⁽¹⁾. Omstrukturering kan omfatte et eller flere af følgende elementer: en reorganisering og rationalisering af støttemodtagerens aktiviteter med det formål at gøre dem mere effektive, hvilket typisk indebærer, at virksomheden opgiver tabsgivende aktiviteter, omstrukturerer de aktiviteter, der igen kan gøres konkurrencedygtige, og eventuelt foretager en diversifikation i retning af nye og rentable aktiviteter. Den indebærer typisk også en finansiel omstrukturering i form af kapitaltilførsler fra nye eller eksisterende aktionærer og en gældsreduktion, som ydes af eksisterende kreditorer.
- (46) Tildeling af støtte skal derfor være betinget af gennemførelsen af en omstruktureringsplan, som skal godkendes af Tilsynsmyndigheden i alle tilfælde, hvor der er tale om ad hoc-støtte.
- (47) Omstruktureringsplanen skal genoprette virksomhedens langsigtede rentabilitet inden for en rimelig tidshorisont og på grundlag af realistiske forventninger om de fremtidige driftsbetingelser, som bør udelukke yderligere statsstøtte, der ikke er omfattet af omstruktureringsplanen. Omstruktureringsperioden skal være så kort som muligt. Omstruktureringsplanen skal med alle relevante oplysninger indsendes til Tilsynsmyndigheden og navnlig indeholde de oplysninger, der er omhandlet i dette afsnit (3.1.2).
- (48) Omstruktureringsplanen skal indkredse årsagerne til støttemodtagerens vanskeligheder og støttemodtagerens egne svagheder og redegøre for, hvordan de foreslåede omstruktureringsforanstaltninger vil afhjælpe støttemodtagerens underliggende problemer.
- (49) Omstruktureringsplanen skal indeholde oplysninger om den støttemodtagende virksomheds forretningsmodel med dokumentation for, hvordan planen vil fremme dens langsigtede rentabilitet. Den bør navnlig indeholde oplysninger om den støttemodtagende virksomheds organisationsstruktur, finansiering, ledelsesforhold og alle andre relevante aspekter. Omstruktureringsplanen bør vurdere, om støttemodtagerens vanskeligheder kunne have været undgået ved passende og rettidige indgreb, og bør, såfremt dette er tilfældet, dokumentere, at der er foretaget passende ledelsesmæssige ændringer. Såfremt støttemodtagerens vanskeligheder skyldes mangler i forretningsmodellen eller ledelsesforholdene, skal der foretages passende ændringer.
- (50) De forventede resultater af den planlagte omstrukturering skal påvises både i et basisscenarie og et pessimistisk (eller »worst case«) scenarie. Derfor bør omstruktureringsplanen bl.a. tage hensyn til den aktuelle situation og de fremtidige udsigter for udbud og efterspørgsel på det relevante produktmarked og de vigtigste omkostningsfaktorer i branchen og afspejle antagelserne i basisscenariet og det negative scenarie samt støttemodtagerens særlige stærke og svage sider. Antagelserne bør sammenlignes med relevante benchmark for sektoren og, hvor det er relevant, tilpasses for at tage hensyn til lande- og sektorspecifikke forhold. Støttemodtageren bør fremlægge en markedsundersøgelse og en følsomhedsanalyse, der afdækker de vigtigste parametre i støttemodtagerens resultater og de vigtigste risikofaktorer fremadrettet.
- (51) Genoprettelsen af støttemodtagerens rentabilitet bør primært bygge på interne foranstaltninger, der navnlig indebærer, at aktiviteter, som ville forblive tabsgivende på mellemlang sigt, opgives. Genoprettelsen af rentabiliteten må ikke afhænge af optimistiske antagelser om eksterne faktorer såsom prisvariationer, udbud af og efterspørgsel efter knappe ressourcer, og må heller ikke være baseret på, at den støttemodtagende virksomhed

⁽¹⁾ Der findes en vejledende model til omstruktureringsplan i bilag II.

udkonkurrerer markedet og sine konkurrenter eller går ind i eller ekspanderer til nye forretningsområder, hvor den ikke har nogen erfaring eller dokumenterede resultater (medmindre dette er behørigt begrundet og nødvendigt af hensyn til diversifikation og rentabiliteten).

- (52) Langsigtet rentabilitet er opnået, når en virksomhed er i stand til at opnå et passende budgetteret afkast på egenkapitalen efter at have dækket alle omkostninger, herunder afskrivninger og finansielle omkostninger. Den omstrukturerede virksomhed bør være i stand til at konkurrere på markedet på egen hånd.

3.2. Behov for statslig indgriben

- (53) Kontraherende stater, der agter at yde omstrukturingsstøtte, skal fremlægge en sammenligning med et troværdigt alternativt scenarie, der ikke indebærer statsstøtte, og som viser, hvordan de relevante mål i afsnit 3.1.1 ikke vil blive nået, eller vil blive nået i mindre grad, efter dette alternative scenarie. Sådanne scenarier kan f.eks. omfatte gældsomlægning, afhændelse af aktiver, tilvejebringelse af privat kapital, salg til en konkurrent eller opsplitning, i hvert tilfælde enten ved indledning af en insolvens- eller omstrukturingsprocedure eller på anden vis.

3.3. Hensigtsmæssighed

- (54) De kontraherende stater bør sikre, at støtten ydes i en form, der giver mulighed for at nå målet på den mindst forbrejende måde. For kriseramte virksomheders vedkommende kan dette opnås ved at sikre, at støtten ydes i en passende form, som kan løse støttemodtagerens problemer, og at der betales en passende pris herfor. Dette afsnit omhandler de krav, der skal være opfyldt for, at det kan godtgøres, at en støtteforanstaltning er hensigtsmæssig.

3.3.1. Redningsstøtte

- (55) For at blive godkendt af Tilsynsmyndigheden skal redningsstøtte opfylde følgende betingelser:

- a) den skal bestå af midlertidig likviditetsstøtte i form af lånegarantier eller lån
- b) de samlede finansielle omkostninger ved lånet eller, hvis der er tale om lånegarantier, de samlede finansielle omkostninger ved det garanterede lån, herunder renten for lånet og garantipræmien, skal overholde kravene i punkt 56
- c) medmindre andet er fastsat i punkt d) nedenfor, skal ethvert lån tilbagebetales, og enhver garanti ophæves senest seks måneder efter udbetalingen af den første rate til støttemodtageren
- d) de kontraherende stater skal forpligte sig til senest seks måneder efter, at redningsstøtten er blevet godkendt eller, såfremt der er tale om ikke-anmeldt støtte, senest seks måneder efter udbetalingen af den første rate til støttemodtageren, at forelægge Tilsynsmyndigheden følgende:
 - i) dokumentation for, at lånet er blevet fuldstændig tilbagebetalt og/eller, at garantien er ophævet, eller
 - ii) en omstrukturingsplan, som beskrevet i afsnit 3.1.2, forudsat at støttemodtageren kan betragtes som en kriseramt virksomhed (og ikke blot har akutte likviditetsproblemer jf. punkt 29 ovenfor). Ved indsendelsen af en omstrukturingsplan vil godkendelsen af redningsstøtten automatisk blive forlænget, indtil Tilsynsmyndigheden træffer endelig afgørelse om omstrukturingsplanen, medmindre Tilsynsmyndigheden beslutter, at en sådan forlængelse ikke er begrundet eller bør begrænses i tid eller anvendelsesområde. Når en omstrukturingsplan, hvortil der er anmodet om støtte, er blevet iværksat og er ved at blive gennemført, vil enhver supplerende støtte blive betragtet som omstrukturingsstøtte, eller
 - iii) en likvidationsplan, der på veldokumenteret vis redegør for de trin, der fører til den støttemodtagende virksomheds likvidation inden for en rimelig frist uden yderligere støtte

- e) redningsstøtte må ikke anvendes til at finansiere strukturforanstaltninger såsom erhvervelse af betydelige forretningsområder eller aktiver, medmindre de er nødvendige i redningsperioden for støttemodtagerens overlevelse.
- (56) Størrelsen af den pris, som støttemodtageren skal betale for redningsstøtten, bør afspejle dennes underliggende kreditværdighed, idet der ses bort fra de midlertidige virkninger af såvel likviditetsvanskelighederne som statsstøtten, og den bør give støttemodtageren incitament til at betale støtten tilbage så hurtigt som muligt. Tilsynsmyndigheden vil derfor kræve, at forrentningen fastsættes til en sats, der ikke er under referencesatsen, jf. retningslinjerne for referencesatsen ⁽¹⁾ for svage virksomheder med normale niveauer for sikkerhedsstillelse (for indeværende den etårige IBOR plus 400 basispoints) ⁽²⁾, og at den øges med mindst 50 basispoints for redningsstøtte, hvis godkendelse kan forlænges i overensstemmelse med punkt 55 d) ii).
- (57) Såfremt der er dokumentation for, at den sats, der er fastsat i punkt 56, ikke udgør et hensigtsmæssigt benchmark, f.eks. hvis den afviger væsentligt fra markedsprisen på tilsvarende instrumenter, som støttemodtageren for nyligt har udstedt, kan Tilsynsmyndigheden tilpasse den krævede forrentning tilsvarende.

3.3.2. Omstrukturingsstøtte

- (58) De kontraherende stater kan frit vælge omstrukturingsstøttens form. Når de gør dette, bør de dog sikre, at det valgte instrument er afpasset efter det problem, som det skal løse. De kontraherende stater bør navnlig vurdere, om støttemodtagernes problemer vedrører likviditet eller solvens, og vælge passende instrumenter til at løse de afdækkede problemer. I tilfælde af solvensproblemer kan det f.eks. være hensigtsmæssigt at forøge aktiverne gennem rekapitalisering, mens det i en situation, hvor problemerne primært vedrører likviditet, kan være tilstrækkeligt at yde bistand gennem lån eller lånegarantier.

3.4. Tilskyndelsesvirkning

- (59) Kontraherende stater, der agter at yde omstrukturingsstøtte, skal godtgøre, at den støttemodtagende virksomhed uden støtten ville være blevet omstruktureret, solgt eller likvideret på en måde, så det mål af fælles interesse, der er identificeret i afsnit 3.1.1, ikke ville være blevet opnået. Denne dokumentation kan indgå i den analyse, der fremlægges i overensstemmelse med punkt 53.

3.5. Støttens proportionalitet/begrænsning til det nødvendige minimum

3.5.1. Redningsstøtte

- (60) Redningsstøtte skal begrænses til det beløb, der er nødvendigt for at holde den støttemodtagende virksomhed kørende i seks måneder. Ved beregningen af dette beløb skal der tages hensyn til resultatet af formelen i bilag I. Ethvert beløb, som overstiger resultatet af denne beregning, vil kun blive godkendt, hvis dette kan begrundes behørigt ved fremlæggelsen af en likviditetsplan, der redegør for den støttemodtagende virksomheds likviditetsbehov i de kommende seks måneder.

3.5.2. Omstrukturingsstøtte

- (61) Omstrukturingsstøttens størrelse og intensitet skal være begrænset til det strengt nødvendige minimum, så omstruktureringen kan gennemføres under hensyntagen til de finansielle muligheder, som den støttemodtagende virksomhed, dens aktionærer eller den koncern, som den tilhører, har. Det skal navnlig sikres, at der betales et passende egetbidrag til omstrukturingsomkostningerne, og at der er et passende byrdefordelingsniveau, sådan som der er redegjort for i detaljer i dette afsnit (3.5.2). Ved vurderingen heraf tages der hensyn til eventuel redningsstøtte, som virksomheden har modtaget på et tidligere tidspunkt.

⁽¹⁾ Regler om gældende rentesatser: referencesatser og kalkulationsrenter (retningslinjerne for referencesatser), beslutning nr. 788/08/KOL.

⁽²⁾ For at undgå tvivl vedrørende prisen for redningsstøtte vil tabellen over lånemargener i meddelelsen om referencesatsen ikke finde anvendelse på støtte, der er omfattet af nærværende rammebestemmelser.

3.5.2.1. Egetbidrag

- (62) Der kræves et betydeligt bidrag ⁽¹⁾ til omstrukturingsomkostningerne fra den støttemodtagende virksomheds egne ressourcer, dens aktionærer, dens kreditorer eller den koncern, som den tilhører, eller fra nye investorer. Egetbidraget bør normalt være lige så stort som den ydede støtte i relation til dets virkninger for støttemodtagerens solvens eller likviditet. Hvis den ydede støtte f.eks. forbedrer støttemodtagerens egenkapital, bør egetbidraget ligeledes omfatte foranstaltninger, der forbedrer egenkapitalen, såsom tilvejebringelse af ny kapital fra hidtidige aktionærer, nedskrivning af eksisterende gæld og gældsbeviser eller konvertering af eksisterende gæld til egenkapital eller tilvejebringelse af ny privat fremmedkapital på markedsvilkår. Tilsynsmyndigheden vil vurdere, i hvor høj grad egetbidraget har virkninger, der svarer til den ydede støttes, når den vurderer, hvad det nødvendige minimum for at begrænse konkurrencefordrejninger er jf. punkt 90.
- (63) Bidragene skal være reelle, dvs. faktiske, hvilket udelukker forventede fremtidige gevinster såsom cash flow, og de skal være så store som muligt. Bidrag fra staten eller en offentlig virksomhed må kun medregnes, hvis den ikke indeholder nogen statsstøtte. Det kan navnlig være tilfældet, hvis bidraget gives af en enhed, som er uafhængig af den støttetildelende myndighed (som f.eks. en statsejet bank eller et offentligt holdingselskab), og som beslutter at foretage investeringen på grundlag af egne forretningsinteresser ⁽²⁾.
- (64) Egetbidraget vil normalt blive betragtet som tilstrækkeligt, hvis det dækker mindst 50 % af omstrukturingsomkostningerne. Under ekstraordinære omstændigheder og i tilfælde af særligt store problemer, som den kontraherende stat skal kunne dokumentere, kan Tilsynsmyndigheden acceptere et egetbidrag på mindre end 50 % af omstrukturingsomkostningerne, forudsat at der stadig er tale om et væsentligt bidrag.

3.5.2.2. Byrdefordeling

- (65) Hvis der ydes statsstøtte på en måde, der forbedrer støttemodtagerens egenkapital, hvis staten f.eks. yder tilskud, tilfører kapital eller afskriver gæld, kan det beskytte aktionærerne og efterstillede kreditorer fra konsekvenserne af deres investeringsvalg i den støttemodtagende virksomhed. Dette kan skabe problemer med moral hazard og undergrave markedsdisciplinen. Derfor bør støtte til dækning af tab kun ydes på vilkår, der indebærer, at de eksisterende investorer påtager sig en passende del af byrden.
- (66) Passende byrdefordeling betyder normalt, at de hidtidige aktionærer og, hvis det er nødvendigt, de efterstillede kreditorer skal bære tidligere tab fuldt ud. Efterstillede kreditorer bør enten bidrage til at bære tabene ved konvertering af gæld til egenkapital eller ved nedskrivninger af de relevante instrumenters hovedstol. Derfor bør statslig indgriben først finde sted, efter at tabene er gjort op og tilskrevet de eksisterende aktionærer og efterstillede kreditorer ⁽³⁾. Under alle omstændigheder skal kapitaludstrømning fra den støttemodtagende virksomhed til indehavere af egenkapitalinstrumenter eller efterstillede kreditorer i omstrukturingsperioden undgås i det omfang, det er lovligt muligt, medmindre det i uforholdsmæssig høj grad vil påvirke dem, der har indskudt ny kapital.
- (67) Passende byrdefordeling betyder også, at enhver statsstøtte, der forbedrer støttemodtagerens egenkapital, kun bør ydes på vilkår, der giver staten en rimelig del af støttemodtagerens fremtidige gevinster, og som står mål med det beløb, staten har indskudt, og i forhold til virksomhedens tilbageværende egenkapital, efter tabene er gjort op.
- (68) Tilsynsmyndigheden kan indrømme undtagelser fra den fuldstændige gennemførelse af foranstaltningerne i punkt 66, såfremt disse foranstaltninger ellers ville føre til uforholdsmæssige resultater. Sådanne situationer kunne omfatte tilfælde, hvor støttebeløbet er lille i forhold til egetbidraget, eller hvor den pågældende kontraherende stat godtgør, at efterstillede kreditorer ville opnå et mindre udbytte end ved en normal konkursbehandling, og hvis der ikke er blevet ydet statsstøtte tidligere.
- (69) Tilsynsmyndigheden vil ikke systematisk kræve et egetbidrag fra privilegerede kreditorer for at genetablere en støttemodtagerens egenkapital. Den kan dog behandle et sådant bidrag som begrundelse for at lempe kravene til de foranstaltninger, der skal træffes for at begrænse konkurrencefordrejninger jf. punkt 90.

⁽¹⁾ Dette bidrag må ikke indeholde støtte. Dette er f.eks. ikke tilfældet, når det drejer sig om et lån, hvortil der er ydet rentetilskud eller er knyttet offentlige garantier indeholdende støtteelementer.

⁽²⁾ Se f.eks. Kommissionens afgørelse i sag SA.32698 — Air Åland.

⁽³⁾ For at opnå dette skal virksomhedens formuestilling opgøres på det tidspunkt, hvor der ydes støtte.

3.6. Negative virkninger

3.6.1. Princippet om engangsstøtte

- (70) For at mindske problemer med moral hazard, incitamenter til overdreven risikovillighed og potentielle konkurrencefordrejninger bør støtte til kriseramte virksomheder kun ydes i forbindelse med én omstrukturering. Dette betegnes som »princippet om engangsstøtte«. Såfremt en virksomhed, der allerede har modtaget støtte efter disse rammebestemmelser, har behov for yderligere støtte, er det udtryk for, at virksomhedens vanskeligheder enten er af tilbagevendende art eller ikke blev håndteret ordentligt, da den første støtte blev ydet. Gentagen statslig indgriben vil sandsynligvis føre til problemer med moral hazard og konkurrencefordrejninger, der strider mod den fælles interesse.
- (71) Når planlagt rednings- eller omstrukturingsstøtte anmeldes til Tilsynsmyndigheden, skal den kontraherende stat præcisere, om den pågældende virksomhed allerede tidligere har modtaget redningsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte, herunder støtte af denne art ydet inden datoen for disse rammebestemmelser ikrafttræden samt eventuel ikke-anmeldt støtte ⁽¹⁾. Hvis det er tilfældet, og hvis der er gået mindre end ti år, siden støtten blev tildelt, omstrukturingsperioden sluttede eller gennemførelsen af omstrukturingsplanen blev indstillet (idet der tages udgangspunkt i det sidste af disse tidspunkter), vil Tilsynsmyndigheden ikke tillade, at der tildeles yderligere støtte efter disse rammebestemmelser.
- (72) Fra denne regel kan der gøres undtagelse i følgende tilfælde:
- a) Omstrukturingsstøtten tildeles i forlængelse af tildelingen af redningsstøtte som led i en samlet omstruktureringsoperation
 - b) der er blevet tildelt redningsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte i overensstemmelse med disse rammebestemmelser, og denne støtte er ikke blevet fulgt op af omstrukturingsstøtte, under forudsætning af at
 - i) det med rimelighed kunne antages, at støttemodtagerens ville blive rentabel på lang sigt, da støtten blev ydet i henhold til disse rammebestemmelser, og
 - ii) der bliver behov for at yde ny rednings- eller omstrukturingsstøtte mindst fem år senere som følge af uforudsigelige omstændigheder ⁽²⁾, der ikke kan tilskrives støttemodtageren
 - c) der gør sig ekstraordinære og uforudsigelige omstændigheder gældende, der ikke kan tilskrives den støttemodtagende virksomhed.
- (73) Anvendelsen af princippet om engangsstøtte vil på ingen måde blive berørt af ændringer i ejerforholdene i den støttemodtagende virksomhed efter tildelingen af støtte eller af retslige eller administrative procedurer, der bevirker, at virksomhedens økonomi saneres, at passiverne nedbringes eller at gammel gæld eftergives, når der er tale om videreførelse af én og samme virksomhed.
- (74) Når en virksomhedskoncern har modtaget redningsstøtte, omstrukturingsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte, vil Tilsynsmyndigheden normalt ikke tillade, at der tildeles yderligere redningsstøtte eller omstrukturingsstøtte til selve koncernen eller nogen virksomhed i den, medmindre der er gået ti år, siden støtten blev tildelt, omstrukturingsperioden sluttede eller gennemførelsen af omstrukturingsplanen blev indstillet, idet der tages udgangspunkt i det sidste af disse tidspunkter. Når en virksomhed, der tilhører en koncern, har modtaget redningsstøtte, omstrukturingsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte, vil koncernen som helhed såvel som andre enheder i koncernen fortsat kunne modtage rednings- eller omstrukturingsstøtte (forudsat at de øvrige bestemmelser i disse rammebestemmelser er overholdt), men det gælder ikke den tidligere støttemodtager. De kontraherende stater skal godtgøre, at der ikke overføres støtte fra selve koncernen eller fra andre medlemmer af koncernen til den tidligere støttemodtager.
- (75) Såfremt en virksomhed overtager aktiver i en anden virksomhed og navnlig i en virksomhed, der har været genstand for en af de i punkt 73 nævnte procedurer eller konkursbehandling mv. efter national ret, og som allerede har modtaget redningsstøtte, omstrukturingsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte, er køberen

⁽¹⁾ Med hensyn til ikke-anmeldt støtte tager Tilsynsmyndigheden i sin vurdering hensyn til den mulighed, at støtten kunne være blevet erklæret forenelig med EØS-aftalen på anden vis end som rednings- eller omstrukturingsstøtte.

⁽²⁾ En uforudsigelig omstændighed er en omstændighed, som den støttemodtagende virksomheds ledelse på ingen måde kunne have forudset på det tidspunkt, hvor omstrukturingsplanen blev udarbejdet, og som ikke skyldes forsømmelser eller fejltagelser begået af den støttemodtagende virksomheds ledelse eller beslutninger truffet af den koncern, som virksomheden tilhører.

ikke underlagt princippet om engangsstøtte, hvis der ikke er nogen økonomisk sammenhæng mellem den oprindelige virksomhed og køberen ⁽¹⁾.

3.6.2. Foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger

- (76) Når der ydes omstrukturingsstøtte, skal der træffes foranstaltninger til at begrænse konkurrencefordrejning, således at negative virkninger for samhandelsvilkårene begrænses mest muligt og de positive virkninger opvejer de skadelige virkninger. Tilsynsmyndigheden vil vurdere disse foranstaltningers mest hensigtsmæssige form og omfang i overensstemmelse med dette afsnit (3.6.2).

3.6.2.1. Form og art af foranstaltningerne til begrænsning af konkurrencefordrejninger

- (77) Med forbehold af punkt 84 vil foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger normalt være strukturforanstaltninger. Såfremt det er hensigtsmæssigt for at tackle konkurrencefordrejninger i bestemte tilfælde, kan Tilsynsmyndigheden acceptere andre adfærdsmæssige foranstaltninger end dem, der er omhandlet i punkt 84, eller foranstaltninger til åbning af markedet i stedet for nogle af eller alle de strukturforanstaltninger, der ellers ville være nødvendige.

Strukturforanstaltninger — frasalg og indskrænkning af forretningsaktiviteter

- (78) På grundlag af en vurdering efter kriterierne for afstemning af foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger (jf. afsnit 3.6.2.2) vil det kunne kræves, at virksomheder, der modtager omstrukturingsstøtte, afhænder aktiver eller indskrænker kapaciteten eller aktivitetsniveauet. Sådanne foranstaltninger bør især gennemføres på det eller de markeder, hvor virksomheden har en stærk markedsposition efter omstruktureringen, og navnlig de markeder, hvor der er betydelig overkapacitet. Frasalg med henblik på at begrænse konkurrencefordrejninger bør finde sted omgående under hensyntagen til den form for aktiv, der skal afhændes, og eventuelle hindringer for dets afhændelse ⁽²⁾ og under alle omstændigheder i løbet af omstrukturingsplanens varighed. Frasalg, nedskrivninger og nedlæggelse af tabsgivende aktiviteter, der under alle omstændigheder ville være nødvendige for at genoprette rentabiliteten på lang sigt, vil på baggrund af principperne i afsnit 3.6.2.2 normalt ikke blive betragtet som værende tilstrækkelige til at modvirke konkurrencefordrejninger.
- (79) For at sådanne foranstaltninger kan styrke konkurrencen og bidrage til det indre marked, bør de fremme adgangen for nye konkurrenter, ekspansionsmulighederne for eksisterende små konkurrenter eller grænseoverskridende aktiviteter. Forskansning bag nationale grænser og fragmentering af det indre marked bør undgås.
- (80) Foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger bør ikke føre til en forværring af strukturen på markedet. Strukturforanstaltninger bør derfor normalt have form af frasalg efter going concern-princippet af rentable, selvstændige forretningsenheder, der, hvis de drives af en egnet køber, kan konkurrere effektivt på lang sigt. Såfremt en sådan forretningsenhed ikke findes, kunne støttemodtageren udskille og efterfølgende frasælge en eksisterende og hensigtsmæssigt finansieret aktivitet og skabe en ny og rentabel virksomhed, der skulle være i stand til at konkurrere på markedet. Strukturforanstaltninger, der udelukkende har form af frasalg af aktiver og ikke involverer skabelse af en rentabel virksomhed, som er i stand til at konkurrere på markedet, er mindre effektive med hensyn til at opretholde konkurrencen og vil derfor kun blive accepteret i særlige tilfælde, såfremt den pågældende kontraherende stat dokumenterer, at ingen andre former for strukturforanstaltninger ville være mulige, eller at andre strukturforanstaltninger ville bringe virksomhedens økonomiske levedygtighed i alvorlig fare.
- (81) Støttemodtageren bør fremme frasalg, f.eks. ved at udskille aktiviteter og indvillige i ikke at hverve kunder hos den frasolgte virksomhed.

⁽¹⁾ Se forenede sager C-328/99 og 399/00, Italien og SIM 2 Multimedia mod Kommissionen, EU:C:2003:252; forenede sager T-415/05, T-416/05 og T-423/05, Grækenland m. fl. mod Kommissionen, EU:T:2010:386; sag T-123/09, Ryanair mod Kommissionen, EU:T:2012:164 (stadfæstet efter appel til Den Europæiske Unions Domstol i sag C-287/12 P, EU:C:2013:395).

⁽²⁾ F.eks. kan det være muligt at sælge en portefølje eller individuelle aktiver, hvilket derfor bør ske, på langt kortere tid end salget af en virksomhed som going concern, navnlig når denne virksomhed først skal udskilles fra en større enhed.

- (82) Hvis det viser sig at være vanskeligt at finde en køber til aktiver, som en støttemodtagende virksomhed ønsker at afhænde, skal virksomheden, så snart den bliver opmærksom på disse vanskeligheder, identificere alternative muligheder for frasalg eller foranstaltninger, som kan træffes i relation til det eller de berørte markeder, hvis det primære frasalg mislykkes.

Adfærdsmæssige foranstaltninger

- (83) Adfærdsmæssige foranstaltninger har til formål at sikre, at støtten kun anvendes til finansiering af genoprettelsen af den langsigtede rentabilitet, og at den ikke misbruges til at forlænge alvorlige og vedvarende fordrejninger af markedsstrukturen eller til at beskytte støttemodtageren mod sund konkurrence.
- (84) Følgende adfærdsmæssige foranstaltninger kræves i alle tilfælde for at undgå at underminere virkningerne af strukturforanstaltningerne, og de bør i princippet pålægges under hele omstrukturingsplanens gyldighedsperiode:
- a) De støttemodtagende virksomheder skal afholde sig fra at erhverve aktier i en anden virksomhed i omstrukturingsperioden, undtagen hvis det er tvingende nødvendigt for at sikre den støttemodtagende virksomheds langsigtede rentabilitet. Dette krav har til formål at sikre, at støtten anvendes til at genoprette rentabiliteten og ikke til at finansiere investeringer eller til at udvide den støttemodtagende virksomheds aktivitetsniveau på eksisterende eller nye markeder. Ved anmeldelsen vil sådanne erhvervelser kunne godkendes af Tilsynsmyndigheden som led i omstrukturingsplanen.
 - b) De støttemodtagende virksomheder skal afholde sig fra at omtale statsstøtte som en konkurrencefordel ved markedsføringen af deres produkter og tjenesteydelser.
- (85) Under særlige omstændigheder kan det være nødvendigt at kræve, at de støttemodtagende virksomheder afholder sig fra kommerciel adfærd, der sigter mod en hurtig ekspansion af deres markedsandel for bestemte produkter eller på geografiske markeder, ved at tilbyde vilkår (f.eks. priser og andre handelsbetingelser), der ikke kan matches af konkurrenter, som ikke modtager statsstøtte. Sådanne krav vil kun blive stillet, hvis ingen andre strukturelle eller adfærdsmæssige foranstaltninger på fyldestgørende vis kan tackle de konstaterede konkurrencefordrejninger, og når det ikke i sig selv vil begrænse konkurrencen på det pågældende marked. Ved pålæg af et sådant krav vil Tilsynsmyndigheden sammenligne de vilkår, der tilbydes af støttemodtageren, med dem, der tilbydes af troværdige konkurrenter med en betydelig markedsandel.

Foranstaltninger til åbning af markedet

- (86) Tilsynsmyndigheden vil i sin overordnede vurdering overveje at udbede sig eventuelle tilsagn fra den kontraherende stat om foranstaltninger, der vedtages enten af den kontraherende stat selv eller af støttemodtageren, og som har til formål at fremme mere åbne, sunde og konkurrenceprægede markeder, f.eks. ved at fremme adgang til og udtræden af markedet. Dette kunne navnlig omfatte foranstaltninger til åbning af visse markeder, der direkte eller indirekte er knyttet til støttemodtagerens aktiviteter, for andre aktører i EØS i overensstemmelse med EØS-retten. Sådanne initiativer kan erstatte andre foranstaltninger, der begrænser konkurrencefordrejning, og som normalt ville blive krævet af støttemodtageren.

3.6.2.2. Afstemning af foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejning

- (87) Foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger bør være rettet mod såvel moral hazard som mulige fordrejninger på de markeder, hvor støttemodtageren opererer. Omfanget af disse foranstaltninger afhænger af adskillige faktorer, navnlig f.eks. støttens størrelse og art og de vilkår og betingelser, støtten ydes på, støttemodtagerens størrelse ⁽¹⁾ og relative betydning på markedet, samt det pågældende markeds kendetegn, og i hvor høj grad der stadig vil være problemer med moral hazard, efter at kravene om egetbidrag og byrdefordeling er opfyldt.
- (88) Tilsynsmyndigheden vil navnlig vurdere støttens størrelse, hvor dette er muligt ved hjælp af en tilnærmet beregning, og art både i absolutte tal og i forhold til støttemodtagerens aktiver og størrelsen på markedet som helhed.

⁽¹⁾ På dette punkt kan Tilsynsmyndigheden også tage hensyn til, om støttemodtageren er en mellemstor virksomhed eller en stor virksomhed.

- (89) For så vidt angår støttemodtagerens størrelse og relative betydning på sit marked eller sine markeder, vil Tilsynsmyndigheden vurdere disse for at evaluere støttens sandsynlige virkninger på markederne sammenlignet med den sandsynlige virkning, hvis der ikke ydes støtte. De foranstaltninger, der skal træffes, vil blive afpasset efter de forhold, der gør sig gældende på markedet ⁽¹⁾, for at sikre, at den effektive konkurrence bevares.
- (90) Tilsynsmyndigheden vil også i forbindelse med problemer med moral hazard vurdere størrelsen af egetbidrag og byrdefordeling. Større egetbidrag og byrdefordeling end dem, der kræves i afsnit 3.5.2, kan begrænse støttebeløbet og problemet med moral hazard, hvilket kan mindske behovet for foranstaltninger, der begrænser konkurrencefordrejning.
- (91) Da omstruktureringsaktiviteter kan underminere det indre marked, vil foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejning, der bidrager til at sikre fortsat åbne og konkurrenceprægede nationale markeder, blive betragtet som positive.
- (92) Foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger bør ikke forringe udsigterne til, at støttemodtageren kan få genoprettet sin rentabilitet, hvilket kunne være tilfældet, hvis en foranstaltning er meget bekostelig at gennemføre eller, i særlige tilfælde, dokumenteres behørigt af den pågældende kontraherende stat, ville begrænse den støttemodtagende virksomheds aktivitet i en sådan grad, at genoprettelsen af dens rentabilitet ville blive bragt i fare, og de bør heller ikke gennemføres på bekostning af forbrugerne og konkurrencen.
- (93) Støtte til dækning af de sociale omkostninger i forbindelse med en omstrukturering af den type, der er omhandlet i punkt 32-35, skal være klart angivet i omstruktureringsplanen, idet der ikke tages hensyn til støtte til sociale foranstaltninger, der udelukkende er til gavn for afskedigede medarbejdere, ved fastlæggelsen af omfanget af foranstaltningerne til begrænsning af konkurrencefordrejninger. I den fælles interesse vil Tilsynsmyndigheden i forbindelse med omstruktureringsplanen sikre, at omstruktureringens sociale virkninger i andre kontraherende stater end den, der yder støtten, begrænses til et minimum.

3.6.3. Tidligere modtagelse af ulovlig statsstøtte

- (94) Når en kriseramt virksomhed tidligere har modtaget ulovlig støtte, hvorom Tilsynsmyndigheden har vedtaget en negativ afgørelse med krav om tilbagebetaling af støtten, og når støtten ikke er blevet tilbagebetalt i strid med artikel 14 i Del II i protokol 3 ⁽²⁾, skal der ved vurderingen af enhver støtte ydet efter disse rammebestemmelser for det første tages hensyn til den kumulative virkning af den tidligere og den nye støtte og for det andet til det forhold, at den tidligere støtte ikke er blevet tilbagebetalt ⁽³⁾.

3.6.4. Særlige vilkår for godkendelsen af støtte

- (95) Tilsynsmyndigheden kan fastsætte de vilkår og forpligtelser, som den finder nødvendige for at sikre, at støtten ikke fordrejer konkurrencen i strid med den fælles interesse, hvis den pågældende kontraherende stat ikke allerede har givet tilsagn om, at den vil træffe disse forholdsregler. Den kan f.eks. kræve, at den kontraherende stat selv træffer visse foranstaltninger, pålægger støttemodtageren visse forpligtelser eller afholder sig fra at yde andre former for støtte til støttemodtageren i omstrukturingsperioden.

3.7. Gennemsigtighed

- (96) De kontraherende stater skal sikre, at følgende oplysninger offentliggøres på et samlet websted om statsstøtte på nationalt eller regionalt niveau:
- den godkendte støtteordnings fulde ordlyd eller hele afgørelsen om at yde individuel støtte og gennemførelsesbestemmelserne hertil eller et link hertil

⁽¹⁾ Der kan navnlig blive taget hensyn til koncentrationsgraden, kapacitetsbegrænsninger, rentabilitet samt adgangs- og ekspansionsbarrierer.

⁽²⁾ Protokol 3 til aftalen mellem EFTA-medlemsstaterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (»protokol 3«).

⁽³⁾ Sag C-355/95 P, Textilwerke Degendorf mod Kommissionen m. fl., EU:C:1997:241.

- navnet på den eller de støtteydende myndigheder
- navnet på de enkelte støttemodtagere, støttebeløb og -form til hver enkelt støttemodtager, støttetildelingsdatoen, virksomhedstype (SMV/stor virksomhed), støttemodtagerens region (NUTS II-niveau) og de primære økonomiske sektorer, hvor støttemodtageren har aktiviteter (NACE-gruppe) ⁽¹⁾.

Dette krav kan fraviges ved individuel støtte på under 500 000 EUR. For ordninger, der tager form af skattefordele, kan der gives oplysninger om individuelle støttebeløb ⁽²⁾ inden for følgende intervaller (i mio. EUR): [0,5-1], [1-2], [2-5], [5-10], [10-30], [30 og derover].

Disse oplysninger skal offentliggøres, efter at afgørelsen om at yde støtte er truffet, og de skal opbevares i mindst 10 år og være tilgængelige for offentligheden uden restriktioner ⁽³⁾. Der stilles ikke krav om de kontraherende staters offentliggørelse af de ovennævnte oplysninger før den 1. juli 2016 ⁽⁴⁾.

4. Omstruktureringsstøtte i støtteberettigede områder

- (97) I henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra a) og c), kan støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder i EØS, hvor levestandarden er usædvanlig lav, erklæres forenelig med EØS-aftalen. Tilsynsmyndigheden skal derfor tage hensyn til behovet for regional udvikling ved vurdering af omstruktureringsstøtte i støtteberettigede områder. Det forhold, at en kriseramt virksomhed ligger i et støtteberettiget område, begrundes dog ikke, at der indtages en fuldstændig eftergivende holdning i spørgsmålet om støtte til omstrukturering: på lang og mellemlang sigt hjælper det ikke en region at holde virksomheder kunstigt i live. Af hensyn til den regionale udvikling er det desuden i regionens egen interesse at anvende dens midler på en sådan måde, at der hurtigt udvikles rentable og bæredygtige aktiviteter. Endelig skal de konkurrencefordrejende virkninger begrænses til et minimum, selv når der er tale om støtte til virksomheder i støtteberettigede områder. I denne forbindelse skal der tages højde for potentielle skadelige spillovereffekter, der kan finde sted i det berørte område og i andre støtteberettigede områder.
- (98) Kriterierne i kapitel 3 gælder derfor ligeledes for støtteberettigede områder, selv når der tages hensyn til behovet for regional udvikling. Medmindre statsstøttereglerne for en bestemt sektor fastlægger noget andet, vil Tilsynsmyndighedens i støtteberettigede områder anvende bestemmelserne i afsnit 3.6.2 på foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejning på en sådan måde, at de negative systemiske virkninger for regionen begrænses. Dette kunne navnlig involvere mindre strenge krav til reduktion af kapaciteten eller aktivitetsniveauet på markedet. Der vil i sådanne tilfælde blive sondret mellem områder, der er berettiget til regionalstøtte i henhold til henholdsvis EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra a), og artikel 61, stk. 3, litra c), for at tage hensyn til den mere alvorlige karakter af de regionale problemer i de førnævnte områder. Såfremt de særlige forhold i støtteberettigede områder kræver det, f.eks. når en støttemodtagende virksomhed står over for særlige vanskeligheder med tilvejebringelse af ny finansiering på markedsvilkår som følge af sin beliggenhed i et støtteberettiget område, kan Tilsynsmyndighedens acceptere et egetbidrag, der er mindre end 50 % af omstruktureringsomkostningerne som omhandlet i punkt 64.

5. Støtte til kriseramte leverandører af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

- (99) Ved vurderingen af statsstøtte til kriseramte leverandører af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse vil Tilsynsmyndigheden tage hensyn til disse tjenesteydelsers karakter og navnlig nødvendigheden af at sikre kontinuitet i udførelsen af tjenesteydelserne, jf. EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.

⁽¹⁾ Med undtagelse af forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger i behørigt begrundede tilfælde og med forbehold af Tilsynsmyndighedens godkendelse (kapitlet om tavshedspligt i statsstøttebeslutninger, afgørelse nr. 15/04/KOL (EUT L 154 af 8.6.2006, s. 27, og EØS-tillæg nr. 29 af 8.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Det beløb, der skal oplyses, er den maksimalt tilladte skattefordel og ikke det beløb, der kan fradrages pr. år (f.eks. skal man i forbindelse med skattefradrag oplyse, hvad det maksimalt tilladte skattefradrag er, og ikke det faktiske beløb, som kan afhænge af den skattemæssige indtægt og variere fra år til år).

⁽³⁾ Disse oplysninger skal offentliggøres senest seks måneder fra datoen for tildelingen af støtten (eller, ved støtte i form af skattefordele, senest et år fra den dato, hvor skatteangivelsen skal være indberettet). I tilfælde af ulovlig støtte skal de kontraherende stater efterfølgende sikre offentliggørelse af disse oplysninger og senest seks måneder fra datoen for Tilsynsmyndighedens afgørelse. Oplysningerne skal foreligge i et format, som gør det muligt at søge og hente data og offentliggøre dem på internettet, f.eks. i csv- eller xml-format.

⁽⁴⁾ Der er ikke krav om offentliggørelse af oplysninger om støtte, der er tildelt før 1. juli 2016, og for skattemæssige støtteforanstaltninger, der er blevet ansøgt om eller tildelt inden 1. juli 2016.

- (100) Leverandører af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse kan have behov for statsstøtte for fortsat at kunne levere sådanne tjenesteydelser på vilkår, der er forenelige med deres langsigtede rentabilitet. Med hensyn til punkt 47 kan genoprettelsen af den langsigtede rentabilitet derfor navnlig baseres på den antagelse, at enhver statsstøtte, der opfylder forenelighedskravene i rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ⁽¹⁾, afgørelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 ⁽⁴⁾ og luftfartsretningslinjerne ⁽⁵⁾ eller Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 ⁽⁶⁾ og retningslinjerne for søtransport ⁽⁷⁾, fortsat vil være til rådighed i forbindelse med udførelsen af den overdragede tjenesteydelse, hvis den er blevet tildelt før eller under omstrukturingsperioden.
- (101) Når Tilsynsmyndigheden vurderer støtte til kriseramte leverandører af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse efter disse rammebestemmelser, tager den hensyn til den samlede statsstøtte, som den pågældende leverandør modtager, herunder eventuel kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste. Men eftersom disse leverandører kan modtage en stor andel af deres normale indtægter fra kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste, kan det samlede støttebeløb, der beregnes efter denne metode, være meget stort i forhold til støttemodtagerens størrelse, og beløbet kan overdrive den byrde, der pålægges staten i forbindelse med en omstrukturering af den støttemodtagende virksomhed. Når egetbidraget fastsættes i henhold til kravet i afsnit 3.5.2.1, vil Tilsynsmyndigheden derfor se bort fra enhver kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste, der lever op til kravene om forenelighed i SGEI-rammebestemmelserne, SGEI- afgørelsen eller forordning (EF) nr. 1370/2007 eller forordning (EF) nr. 1008/2008 og luftfartsretningslinjerne eller Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 og retningslinjernes for søtransport.
- (102) Det kan i praksis være umuligt at kræve frasalg af aktiver, der er nødvendige for levering af tjenester af almindelig økonomisk interesse, som foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger, jf. afsnit 3.6.2. I sådanne tilfælde kan Tilsynsmyndigheden kræve, at der træffes alternative foranstaltninger for at sikre, at konkurrencen ikke fordrejes i en grad, der strider mod den fælles interesse, navnlig ved hurtigst muligt at indføre fair konkurrence inden for de pågældende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
- (103) Såfremt en leverandør af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ikke er i stand til at overholde betingelserne i disse rammebestemmelser, kan den pågældende støtte ikke betragtes som forenelig. I så fald kan Tilsynsmyndigheden dog godkende udbetalingen af støtten, i det omfang den er nødvendig for at sikre kontinuiteten i udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, indtil der kan findes en ny leverandør at overdrage udførelsen af tjenesteydelsen til. Tilsynsmyndigheden vil kun godkende støtte, såfremt den pågældende kontraherende stat på et objektivt grundlag godtgør, at støtten er strengt begrænset til det beløb og den periode, der er nødvendig for at overdrage tjenesteydelsen til en ny leverandør.

6. Støtteordninger med små støttebeløb og støttemodtagere

6.1. Almindelige betingelser

- (104) Hvis en kontraherende stat ønsker at yde støtte til SMV'er eller små statsejede virksomheder efter disse rammebestemmelser, skal støtten normalt ydes som led i en støtteordning. Brugen af ordninger medvirker til at begrænse konkurrencefordrejninger i forbindelse med moral hazard, idet de gør det muligt for den kontraherende stat på forhånd at udtale sig klart om de betingelser, hvorpå den yder støtte til kriseramte virksomheder.

⁽¹⁾ Rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (SGEI-afgørelsen), beslutning nr. 12/12/KOL (EUT L 161 af 13.6.2013, s. 12, og EØS-tillæg nr. 34 af 13.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Statsstøttereglernes anvendelse på kompensation for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (SGEI-afgørelsen) beslutning nr. 12/12/KOL.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1), indarbejdet i punkt 4(a) i bilag XIII til EØS-aftalen ved Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 85/2008 (EUT L 280 af 23.10.2008, s. 20, og EØS-tillæg nr. 64 af 23.10.2008, s. 13).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafik tjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3), artikel 16, 17 og 18, indarbejdet i punkt 64(a) i bilag XIII til EØS-aftalen ved Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 90/2011 (EUT L 262 af 6.10.2011, s. 62, og EØS-tillæg nr. 54 af 6.10.2011, s. 78).

⁽⁵⁾ Retningslinjer for statsstøtte til lufthavne og luftfartsselskaber, afgørelse 216/14/KOL.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7), indarbejdet i punkt 53(a) i bilag XIII til EØS-aftalen ved Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 70/1997 (EFT L 30 af 5.2.1998, s. 42, og EØS-tillæg nr. 5 af 5.2.1998, s. 175).

⁽⁷⁾ Retningslinjer for statsstøtte til søtransport, afgørelse nr. 62/04/KOL (EUT L 240 af 13.9.2007, s. 9, og EØS-tillæg nr. 43 af 13.9.2007, s. 1).

- (105) Ordningerne skal angive det maksimale støttebeløb, som en enkelt virksomhed kan modtage i form af redningsstøtte, omstrukturingsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte, også hvis planen ændres. Det samlede beløb, der tildeles en enkelt virksomhed, må ikke overstige 10 mio. EUR, inklusiv støtte fra eventuelle andre kilder eller som led i andre ordninger.
- (106) Selv om sådanne ordningers forenelighed som udgangspunkt vurderes i lyset af betingelserne i kapitel 3, 4 og 5, er det tilladt at fastsætte enklere betingelser i visse sammenhænge, således at den kontraherende stat kan anvende disse betingelser uden yderligere henvendelse til Tilsynsmyndigheden og således at den administrative byrde ved at indsende de krævede oplysninger lettes for SMV'er og små statsejede virksomheder. I og med at de pågældende støttebeløb og støttemodtagere er små, finder Tilsynsmyndigheden, at risikoen for væsentlige konkurrenceforvridninger er begrænset i disse tilfælde. Derfor finder bestemmelserne i kapitel 3, 4 og 5 tilsvarende anvendelse på denne type ordninger, medmindre andet er fastsat i afsnit 6.2, 6.3, 6.4 og 6.5. Dette kapitel omfatter også bestemmelser om midlertidig omstrukturingsstøtte og ordningernes varighed og evaluering.

6.2. Mål af fælles interesse

- (107) Selvom det er usandsynligt, at lukning af en SMV ⁽¹⁾ vil medføre den grad af sociale problemer eller markedssvigt, der er omhandlet i punkt 44, er der i forbindelse med SMV'er en større fare for, at der kan gå værdier tabt, hvis SMV'er, der har mulighed for at blive omstruktureret med henblik på at genoprette deres langsigtede rentabilitet, ikke får mulighed for at gøre det på grund af likviditetsproblemer. Med hensyn til støtte efter ordninger er det derfor tilstrækkeligt, at en kontraherende stat konstaterer, at den støttemodtagende virksomheds lukning efter al sandsynlighed ville medføre sociale problemer eller markedssvigt, herunder navnlig at:
- a) det vil have potentielt negative konsekvenser, hvis en innovativ SMV eller en SMV med stort vækstpotentiale forlader markedet
 - b) det vil have potentielt negative konsekvenser, hvis en virksomhed med tætte forbindelser til andre lokale eller regionale virksomheder, navnlig andre SMV'er, forlader markedet
 - c) kreditmarkedssvigt eller negative incitamenter ville tvinge en ellers rentabel virksomhed ud i konkurs, eller
 - d) der ville opstå tilsvarende situationer med problemer, som er behørigt dokumenteret af støttemodtageren.
- (108) Uanset punkt 50 vil det ikke blive krævet af virksomheder, der modtager støtte efter en ordning, at de indsender en markedsundersøgelse.

6.3. Hensigtsmæssighed

- (109) Kravene i punkt 55 d) anses for at være opfyldt, hvis redningsstøtten ydes i en periode på højst seks måneder, i løbet af hvilken der skal foretages en analyse af den støttemodtagende virksomheds situation. Inden udgangen af denne periode skal
- a) den kontraherende stat godkende en omstrukturings- eller likvidationsplan,
 - b) støttemodtageren indsende en forenklet omstrukturingsplan, jf. punkt 115, eller
 - c) lånet tilbagebetales eller garantien ophæves.
- (110) Uanset punkt 57 vil den kontraherende stat ikke skulle vurdere, om den pris, som er fastsat efter punkt 56, udgør et passende benchmark.

6.4. Støttens proportionalitet/begrænsning til det nødvendige minimum

- (111) Uanset punkt 64 kan de kontraherende stater betragte et egetbidrag som tilstrækkeligt, hvis det udgør mindst 40 % af omstrukturingsomkostningerne for mellemstore virksomheder eller 25 % af omstrukturingsomkostningerne for små virksomheder.

⁽¹⁾ I forbindelse med kapitel 6 omfatter »SMV« også små statsejede virksomheder.

6.5. Negative virkninger

- (112) En kontraherende stat, der agter at yde redningsstøtte, omstrukturingsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte, skal kontrollere, om princippet om engangsstøtte i afsnit 3.6.1 er overholdt. I den forbindelse skal den kontraherende stat kontrollere, om den pågældende virksomhed allerede tidligere har modtaget redningsstøtte, omstrukturingsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte, herunder støtte ydet inden datoen for disse rammebestemmelser ikrafttræden samt eventuel ikke-anmeldt støtte. Hvis det er tilfældet, og hvis der er gået mindre end ti år, siden redningsstøtten eller den midlertidige omstrukturingsstøtte blev tildelt, omstrukturingsperioden sluttede eller gennemførelsen af omstrukturingsplanen blev indstillet (idet der tages udgangspunkt i det sidste af disse tidspunkter), kan der ikke tildeles yderligere redningsstøtte, omstrukturingsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte, medmindre:
- a) den midlertidige omstrukturingsstøtte tildeles i forlængelse af tildelingen af redningsstøtte som led i en samlet omstrukturering
 - b) omstrukturingsstøtten tildeles i forlængelse af tildelingen af redningsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte som led i en samlet omstrukturering
 - c) der er blevet tildelt redningsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte i overensstemmelse med disse rammebestemmelser, og denne støtte er ikke blevet fulgt op af omstrukturingsstøtte, under forudsætning af at
 - i) det med rimelighed kunne antages, at støttemodtagerens ville blive rentabel på lang sigt, da støtten blev ydet i henhold til disse rammebestemmelser, og
 - ii) det bliver nødvendigt at tildele ny redningsstøtte, omstrukturingsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte mindst fem år senere som følge af uforudsigelige omstændigheder, der ikke kan tilskrives den støttemodtagende virksomhed
 - d) der gør sig ekstraordinære og uforudsigelige omstændigheder gældende, der ikke kan tilskrives den støttemodtagende virksomhed.
- (113) Foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejning vil sandsynligvis have en uforholdsmæssig stor virkning for små virksomheder, navnlig i betragtning af byrden med at udføre disse foranstaltninger. Uanset punkt 76 er de kontraherende stater derfor ikke forpligtet til at kræve denne type foranstaltninger af små virksomheder, medmindre andet er fastsat i reglerne om statsstøtte til en bestemt branche. Små virksomheder bør dog normalt ikke øge deres kapacitet i en omstrukturingsperiode.

6.6. Midlertidig omstrukturingsstøtte

- (114) I visse tilfælde er det muligt for en virksomhed at gennemføre en omstrukturering uden behov for omstrukturingsstøtte, hvis den kan opnå likviditetsstøtte med en længere varighed, end betingelserne for redningsstøtte foreskriver. De kontraherende stater kan indføre ordninger, der giver mulighed for likviditetsstøtte i en periode, der overstiger seks måneder (hvilket betegnes som »midlertidig omstrukturingsstøtte«), på de betingelser, der er fastsat nedenfor.
- (115) Midlertidig omstrukturingsstøtte skal opfylde følgende betingelser:
- a) støtten skal ydes i form af lånegarantier eller lån.
 - b) de samlede finansielle omkostninger ved lånet eller, hvis der er tale om lånegarantier, de samlede finansielle omkostninger ved det garanterede lån, herunder renten for lånet og garantipræmien, skal overholde kravene i punkt 116.
 - c) midlertidig omstrukturingsstøtte skal overholde bestemmelserne i kapitel 3 i disse rammebestemmelser som ændret ved dette kapitel.
 - d) midlertidig omstrukturingsstøtte kan ydes i en periode på højst 18 måneder, dog fratrukket den periode, hvori der umiddelbart før måtte være blevet ydet redningsstøtte. Inden udgangen af denne periode skal
 - i) den kontraherende stat godkende en omstrukturingsplan, jf. punkt 55 d) ii) ovenfor, eller en likvidationsplan, eller

- ii) lånet tilbagebetales eller garantien ophæves.
- e) Den kontraherende stat skal godkende en forenklet omstruktureringsplan senest seks måneder efter udbetalingen af den første rate til støttemodtageren, fratrukket den periode, hvori der umiddelbart før måtte være blevet ydet redningsstøtte. Denne plan behøver ikke at indeholde alle de elementer, der er omhandlet i punkt 47-52, men den skal som minimum redegøre for de foranstaltninger, som den støttemodtagende virksomhed skal træffe for at genoprette sin langsigtede rentabilitet uden statsstøtte.
- (116) Prisen for den midlertidige omstrukturingsstøtte skal fastsættes til en sats, der ikke er lavere end den, der er fastsat i retningslinjerne for referencerentesatsen for svage virksomheder med normal sikkerhedsstillelse (for øjeblikket etårig IBOR plus 400 basispoint) ⁽¹⁾. For at give incitamenter til udtræden af markedet skal satsen øges med mindst 50 basispoints, når der er gået 12 måneder fra udbetalingen af den første rate til den støttemodtagende virksomhed (medmindre den følger umiddelbart efter en periode med redningsstøtte).
- (117) Midlertidig omstrukturingsstøtte skal begrænses til det beløb, der er nødvendigt for at holde den støttemodtagende virksomhed kørende i 18 måneder. Ved beregningen af dette beløb bør der tages hensyn til resultatet af formelen i bilag I. Enhver støtte, der overstiger resultatet af denne beregning, kan kun ydes, hvis den begrundes behørigt ved fremlæggelse af en likviditetsplan, der redegør for den støttemodtagende virksomheds likviditetsbehov for de kommende 18 måneder.

6.7. Varighed og evaluering

- (118) Tilsynsmyndigheden kan kræve, at de kontraherende stater begrænser varigheden af visse ordninger (normalt til fire år eller mindre) og foretager en evaluering dem.
- (119) Der vil blive krævet evaluering af ordninger, hvor risikoen for fordejsninger er særlig stor, dvs. ordninger, hvor der er risiko for betydelige begrænsninger af konkurrencen, hvis gennemførelsen af dem ikke evalueres i tide.
- (120) I betragtning af formålet hermed og for ikke at pålægge de kontraherende stater uforholdsmæssige byrder i forbindelse med små støtteprojekter, gælder dette kun for støtteordninger med store budgetter eller nye karakteristika, eller hvor der ventes betydelige ændringer på markeder i teknologi eller lovgivning. Evalueringen skal foretages af en sagkyndig, der er uafhængig af den støtteydende myndighed, og på grundlag af en fælles metode ⁽²⁾, og den skal offentliggøres. Evalueringen skal indsendes til Tilsynsmyndigheden i så god tid, at den kan tage stilling til en eventuel forlængelse af ordningen, og under alle omstændigheder ved ordningens udløb. Evalueringens nærmere omfang og måden, hvorpå den skal gennemføres, fastlægges i afgørelsen om godkendelse af støtteforanstaltningen. Der skal tages hensyn til resultaterne af evalueringen ved enhver efterfølgende støtteforanstaltning med et tilsvarende formål.

7. Procedurer

7.1. Hasteprocedure for redningsstøtte

- (121) Tilsynsmyndigheden vil så vidt muligt bestræbe sig på at træffe en afgørelse inden for en måned, når der er tale om redningsstøtte, der opfylder alle betingelserne i kapitel 3 og følgende kumulative betingelser:
- a) redningsstøtten er begrænset til det beløb, der følger af formelen i bilag I, og det overstiger ikke 10 mio. EUR
- b) støtten tildeles ikke i de situationer, der er nævnt i punkt 72 b) eller c).

⁽¹⁾ For at undgå tvivl vedrørende prisen for redningsstøtte vil tabellen over lånemargener i meddelelsen om referencesatsen ikke finde anvendelse på støtte, der er omfattet af nærværende rammebestemmelser.

⁽²⁾ Tilsynsmyndigheden vil muligvis fastlægge en sådan fælles metodologi.

7.2. Procedurer for omstruktureringsplaner

7.2.1. Gennemførelse af omstruktureringsplanen

- (122) Den støttemodtagende virksomhed skal gennemføre omstruktureringsplanen til fulde og opfylde alle forpligtelserne i Tilsynsmyndighedens afgørelse om godkendelse af støtten. Hvis planen ikke gennemføres, eller hvis forpligtelserne ikke overholdes, vil Tilsynsmyndigheden betragte dette som misbrug af støtten, uden at dette berører artikel 23 i del II af protokol 3 og muligheden for at indbringe sagen for EFTA-Domstolen efter artikel 1, stk. 2, i del I af protokol 3.
- (123) Ved omstruktureringer, der strækker sig over adskillige år og indebærer omfattende støtte, kan Tilsynsmyndigheden kræve, at omstruktureringsstøtten opdeles i flere rater, og gøre udbetalingen af de enkelte rater betinget af:
- a) at det forud for hver udbetaling bekræftes, at de enkelte faser af omstruktureringsplanen er blevet gennemført i overensstemmelse med den fastsatte tidsplan, eller
 - b) at den har forhåndsgodkendt hver enkelt udbetaling efter at have kontrolleret, at omstruktureringsplanen gennemføres på tilfredsstillende vis.

7.2.2. Ændring af omstruktureringsplanen

- (124) Når Tilsynsmyndigheden har godkendt tildelingen af omstruktureringsstøtte, kan den pågældende kontraherende stat i omstrukturingsperioden anmode Tilsynsmyndigheden om at godkende ændringer af omstruktureringsplanen og af støttens størrelse. Tilsynsmyndigheden kan tillade sådanne ændringer på følgende betingelser:
- a) den ændrede plan skal stadig vise, at virksomhedens rentabilitet vil blive genoprettet inden for en rimelig tidshorisont.
 - b) hvis omstrukturingsomkostningerne øges, skal egetbidraget øges tilsvarende
 - c) hvis støttebeløbet øges, skal foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger være mere omfattende end dem, der oprindeligt blev pålagt
 - d) hvis de foreslåede foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger er mere begrænsede end oprindeligt planlagt, skal støttens størrelse reduceres tilsvarende
 - e) den nye tidsplan for gennemførelse af foranstaltningerne til begrænsning af konkurrencefordrejninger må kun forsinkes i forhold til den oprindelige tidsplan, hvis årsagerne hertil ikke kan tilskrives den støttemodtagende virksomhed eller den kontraherende stat. Hvis dette ikke er tilfældet, skal støtten reduceres.
- (125) Hvis de af Tilsynsmyndigheden fastsatte betingelser eller de af den kontraherende stat afgivne tilsagn lempes, skal støttebeløbet reduceres tilsvarende, eller der fastsættes eventuelt andre betingelser.
- (126) Hvis den pågældende kontraherende stat foretager ændringer i en godkendt omstruktureringsplan uden at give Tilsynsmyndigheden behørig underretning herom, eller hvis støttemodtageren fraviger den godkendte omstruktureringsplan, indleder Tilsynsmyndigheden proceduren efter artikel 4, stk. 4, i del II i protokol 3, jf. artikel 16 i del II i protokol 3 (misbrug af støtte), jf. dog artikel 23 i del II i protokol 3 og muligheden for at indbringe sagen for EFTA-Domstolen i henhold til artikel 1, stk. 2, i del I i protokol 3.

7.2.3. Anmeldelse til Tilsynsmyndigheden af enhver støtte ydet til den støttemodtagende virksomhed i omstrukturingsperioden

- (127) Når omstrukturingsstøtte undersøges med udgangspunkt i disse rammebestemmelser, kan tildeling af anden støtte i omstrukturingsperioden, selv hvis den er tildelt i overensstemmelse med en allerede godkendt ordning, få indflydelse på Tilsynsmyndighedens vurdering af det nødvendige omfang af foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger.

- (128) Derfor skal anmeldelser af omstrukturingsstøtte indeholde oplysninger om alle andre former for støtte, der er planer om at tildele den støttemodtagende virksomhed i omstrukturingsperioden, medmindre støtten falder ind under de minimis-reglen eller en fritagelsesforordning. Tilsynsmyndigheden skal tage disse andre former for støtte med i betragtning, når den foretager sin vurdering af omstrukturingsstøtten.
- (129) Alle former for støtte, der tildeles i omstrukturingsperioden, herunder støtte tildelt i overensstemmelse med en allerede godkendt støtteordning, skal anmeldes individuelt til Tilsynsmyndigheden, såfremt denne ikke var underrettet herom på det tidspunkt, hvor den traf afgørelse om omstrukturingsstøtten.
- (130) Tilsynsmyndigheden skal sikre, at tildelingen af støtte i henhold til godkendte ordninger ikke indebærer en risiko for, at betingelserne i disse rammebestemmelser tilsidesættes.

8. Rapportering og overvågning

- (131) I overensstemmelse med protokol 3 skal de kontraherende stater indsende årlige rapporter til Tilsynsmyndigheden. Disse årlige rapporter offentliggøres på Tilsynsmyndighedens websted.
- (132) Når Tilsynsmyndigheden vedtager en afgørelse om godkendelse af en støtteforanstaltning i henhold til disse rammebestemmelser, kan den pålægge yderligere rapporteringskrav vedrørende den ydede støtte med henblik på at kontrollere, om afgørelsen om godkendelse af støtteforanstaltningen er efterkommet. I visse tilfælde kan Tilsynsmyndigheden kræve, at der udpeges en tilsynsførende administrator, en frasalgsadministrator eller begge dele for at sikre, at de betingelser og forpligtelser, der er knyttet til støttens godkendelse, overholdes.

9. Passende foranstaltninger i henhold til artikel 1, stk. 1 i del I i protokol 3

- (133) I overensstemmelse med EØS-aftalens artikel 62, stk. 1, og artikel 1, stk. 1, i del I i protokol 3 foreslår Tilsynsmyndigheden, at de kontraherende stater i det fornødne omfang ændrer deres nuværende støtteordninger, så de bringes i overensstemmelse med disse rammebestemmelser senest den 1. februar 2015. Tilsynsmyndigheden vil fremover kun godkende en ordning, hvis den er i overensstemmelse med disse bestemmelser.
- (134) De kontraherende stater bedes give deres udtrykkelige, ubetingede samtykke til de foreslåede passende foranstaltninger i punkt 133 senest to måneder efter datoen for offentliggørelsen af disse rammebestemmelser på Tilsynsmyndighedens websted. Modtager Tilsynsmyndigheden ikke noget svar fra en kontraherende stat, vil den antage, at den pågældende stat ikke kan tilslutte sig de foreslåede foranstaltninger.

10. Anvendelse og varighed

- (135) Tilsynsmyndigheden vil anvende disse rammebestemmelser med virkning fra vedtagelsesdatoen og indtil den 31. december 2020.
- (136) Anmeldelser, der indgår til Tilsynsmyndigheden før vedtagelsesdatoen, vil blive vurderet på grundlag af de på anmeldelsestidspunktet gældende kriterier.
- (137) Tilsynsmyndigheden vil undersøge, om rednings- eller omstrukturingsstøtte, der er tildelt uden Tilsynsmyndighedens forudgående godkendelse og derfor er i strid med artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3, er forenelig med EØS-aftalen på grundlag af disse rammebestemmelser, hvis al støtten eller en del heraf er blevet ydet efter rammebestemmelsernes offentliggørelse på Tilsynsmyndighedens websted.
- (138) I alle andre tilfælde vil den foretage undersøgelsen på grundlag af de rammebestemmelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet.

- (139) Uanset bestemmelserne i punkt 136, 137 og 138 vil Tilsynsmyndigheden anvende bestemmelserne i kapitel 5 fra vedtagelsesdatoen, når den undersøger støtte til kriseramte leverandører af tjenester af almindelig økonomisk interesse uden hensyn til, hvornår denne støtte blev anmeldt eller tildelt.
- (140) Hvis Tilsynsmyndigheden jf. punkt 9 i rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste, undersøger støtte ydet til en kriseramt leverandør af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse før den 31. januar 2012 efter nærværende rammebestemmelser, vil den betragte støtten som værende forenelig med EØS-aftalen, hvis den overholder bestemmelserne i førnævnte rammebestemmelser, dog undtaget punkt 9, 14, 19, 20, 24, 39 og 60.

BILAG I

FORMEL ⁽¹⁾ TIL BEREGNING AF DEN MAKSIMALT TILLADTE REDNINGSSTØTTE ELLER MIDLERTIDIGE OMSTRUKTURERINGSSTØTTE PR. SEKS MÅNEDERS PERIODE

$$\frac{EBIT_t + depreciation_t - (working\ capital_t - working\ capital_{t-1})}{2}$$

Formlen tager udgangspunkt i støttemodtagerens driftsresultat (EBIT, resultat før renter og skat) året forud for tildelingen/anmeldelsen af støtten (angivet som t). Til dette beløb lægges afskrivningerne, hvorefter ændringerne i driftskapital fratrækkes det samlede beløb. Ændringerne i driftskapital beregnes som ændringen i forskellen mellem omsætningsaktiver og kortfristet gæld ⁽²⁾ for de seneste afsluttede regnskabsperioder. Alle hensættelser på driftsregnskabet skal angives tydeligt, og de må ikke indgå i resultatet.

Formlen tjener til at anslå støttemodtagerens negative pengestrømme i året forud for støtteanmeldelsen (eller forud for tildelingen af støtte for ikke-anmeldt støtte). Halvdelen af beløbet skal kunne holde støttemodtageren kørende i en periode på seks måneder. Med henblik på punkt 60 skal resultatet af formlen derfor deles med 2. Med henblik på punkt 117 skal resultatet af formlen ganges med 1,5.

Formlen kan udelukkende anvendes, hvis den giver et negativt resultat. Hvis resultatet er positivt, skal der gives en nærmere redegørelse, der kan dokumentere, at støttemodtageren er en kriseramt virksomhed som defineret i punkt 20.

Eksempel:

Resultat før renter og skat (mio. EUR)	(12)	
Afskrivninger (mio. EUR)	2	
Balance i mio. EUR	31. december, t	31. december, t – 1
Omsætningsaktiver		
Likvide beholdninger	10	5
Tilgodehavender	30	20
Lagerbeholdninger	50	45
Forudbetalte udgifter	20	10

⁽¹⁾ Til EBIT lægges afskrivninger i samme periode plus ændringer i driftskapitalen over en periode på to år (et år forud for ansøgningen og foregående år). Resultatet divideres med 2 for at beregne beløbet over seks måneder.

⁽²⁾ Omsætningsaktiver: likvide midler, fordringer (kunde- og debitoronti), andre omsætningsaktiver og forudbetalte udgifter, lagerbeholdninger. Løbende gæld: finansiel gæld, varekreditorer (leverandør- og kreditoronti) og anden kortfristet gæld, udskudte indtægter, andre påløbne forpligtelser, skattegæld.

Andre omsætningsaktiver	20	20
Omsætningsaktiver i alt	130	100
Kortfristet gæld		
Kreditorer	20	25
Påløbne udgifter	15	10
Udskudte indtægter	5	5
Kortfristet gæld i alt	40	40
Driftskapital	90	60
Ændring i driftskapital	30	

$[-12 + 2 - 30]/2 = -20$ mio. EUR.

Eftersom resultatet af formelen er større end 10 mio. EUR, kan hasteproceduren i punkt 121 ikke anvendes. Hvis redningsstøtten i dette eksempel overstiger 20 mio. EUR, eller den midlertidige omstrukturingsstøtte overstiger 60 mio. EUR, skal støttebeløbet begrundes behørigt ved fremlæggelse af en likviditetsplan, der redegør for støttemodtagerens likviditetsbehov.

BILAG II

VEJLEDENDE MODEL TIL OMSTRUKTURERINGSPLAN

Dette bilag indeholder en vejledende indholdsfortegnelse til en omstrukturingsplan med det formål at bistå de kontraherende stater og Tilsynsmyndigheden med at udarbejde og revidere omstrukturingsplaner så effektivt som muligt.

Nedenstående oplysninger berører ikke de mere detaljerede krav i rammebestemmelserne vedrørende en omstrukturingsplans indhold og de andre forhold, som de pågældende kontraherende stater skal godtgøre.

1. Beskrivelse af støttemodtageren
2. Beskrivelse af det eller de markeder, hvor støttemodtageren opererer
3. Dokumentation for de sociale problemer, som støtten skal forebygge, eller det markedssvigt, som det søges afhjulpet, sammenligning med et troværdigt alternativt scenarie, der ikke omfatter statsstøtte, dokumentation for, hvordan dette eller disse mål ikke vil blive opnået, eller ville blive opnået i mindre grad i tilfælde af et alternativt scenarie
4. Beskrivelse af årsagerne til støttemodtagerens vanskeligheder (herunder en vurdering af den rolle, som eventuelle mangler i støttemodtagerens forretningsmodel eller i ledelsesforholdene spiller for disse vanskeligheder, og i hvilket omfang vanskelighederne kunne have været undgået med passende og rettidige indgreb fra ledelsens side) og SWOT-analyse

5. Beskrivelse af eventuelle planer til afhjælpning af støttemodtagerens problemer og sammenligning af disse planer med hensyn til det krævede statsstøttebeløb og de forventede resultater af disse planer
 6. Beskrivelse af det statslige indgreb, alle detaljer om hver statsstøtteforanstaltning (herunder formen og omfanget af samt godtgørelsen for hver foranstaltning) og dokumentation for, at de valgte statsstøtteinstrumenter er egnede til de problemer, som de skal løse
 7. Skitsering af processen for gennemførelse af den foretrukne plan med henblik på at genoprette støttemodtagerens langsigtede rentabilitet inden for en rimelig frist (i princippet ikke over tre år), herunder en tidsplan for foranstaltninger og en beregning af omkostningerne i forbindelse med hver foranstaltning
 8. En forretningsplan med finansielle fremskrivninger for de næste fem år, som viser genoprettelsen af den langsigtede rentabilitet
 9. Påvisning af genoprettelsen af rentabiliteten i såvel et basisscenarie som et pessimistisk scenarie, fremlæggelse af og begrundelse for de anvendte antagelser og følsomhedsanalyse på basis af en markedsundersøgelse
 10. Foreslået egetbidrag og foranstaltninger til byrdefordeling.
 11. Foreslåede foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejninger.«
-

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA